

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1724

z dnia 8 sierpnia 2025 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 20 grudnia 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 5 listopada 2024 r. przez Kandelium Group GmbH („skarżący” lub „Kandelium”). Skarga została złożona przez przemysł Unii zajmujący się produkcją węgla baru w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/482 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin i Indii, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/482 z dnia 14 marca 2025 r. poddające rejestracji przywóz węgla baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii (Dz.U. L, 2025/482, 17.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/482/oj).

1.4. Uwagi dotyczące wszczęcia dochodzenia

- (6) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących wszczęcia dochodzenia.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (8) Ponieważ jest tylko jeden znany producent unijny, Kandelium Group GmbH, reprezentujący 100 % produkcji unijnej, kontrola wyrywkowa nie była konieczna.

Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (9) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (10) Siedem przedsiębiorstw przekazało wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby, trzy z tych przedsiębiorstw nie były jednak importerami niepowiązanymi, lecz użytkownikami produktu objętego dochodzeniem, a jedno z nich było zarówno importerem, jak i użytkownikiem. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja wybrała próbę złożoną z trzech importerów niepowiązanych, kierując się wielkością przywozu w okresie objęty dochodzeniem i odsprzedażą na rynku unijnym. Jeden z trzech importerów objętych próbą nie udzielił jednak, w wyznaczonych terminach, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla importerów.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej

- (11) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej („Chiny” lub „ChRL”) o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (12) Trzech producentów eksportujących w Chinach przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej dwóch producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz Misji Chińskiej Republiki Ludowej. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Indiach

- (13) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Indiach o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Indii w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (14) W chwili wszczęcia dochodzenia Komisja wiedziała o istnieniu tylko jednego producenta eksportującego w Indiach. Producent eksportujący przedstawił wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie do próby. Nie zgłosił się żaden inny producent eksportujący. W związku z tym Komisja uznała, że dobór próby nie jest konieczny, i zaproponowała objęcie dochodzeniem jedynie producenta eksportującego. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii tej decyzji zasięgnięto opinii znanego producenta eksportującego, którego dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie. Nie otrzymano uwag.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (15) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (16) Ponadto skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody na to, że w Chińskiej Republice Ludowej mogą występować zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. Według dowodów zawartych w skardze jeden z surowców do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem – dwutlenek węgla, który stanowi co najmniej 17 % kosztu produkcji produktu objętego dochodzeniem – jest objęty podatkiem VAT przy wywozie. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje również zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Chin. Z tego powodu Komisja przesłała rządowi ChRL dodatkowe kwestionariusze dotyczące tej sprawy.
- (17) Kwestionariusze dla producentów eksportujących, producentów unijnych, importerów niepowiązanych i użytkowników udostępniono online ⁽³⁾ w dniu wszczęcia dochodzenia.
- (18) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producent unijny

- Kandelium Group GmbH, Bad Hönningen, Niemcy

Importerzy

- L'Aprochimide SRL, Muggiò, Włochy
- Kimpe SAS, Toulouse, Francja

Użytkownicy

- Kimpe SAS, Toulouse, Francja
- Esmalglass S.A., Villareal, Hiszpania
- Younexa S.A., Vall d'Alba, Hiszpania
- Fritta S.A., Onda, Hiszpania

Producenci eksportujący w Chinach

- Guizhou Redstar Developing CO., LTD., Anshun City, Chiny („Redstar”) oraz
- Guizhou Redstar Developing Import & Export Co., Ltd., Guiyang City, Chiny
- Hubei Jingshan Chutian Barium Salts Co., Ltd., Jingshan, Chiny („Chutian”)

Producent eksportujący w Indiach

- Vishnu Barium Private Limited, Hyderabad, Indie

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (19) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 października 2023 r. do 30 września 2024 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

⁽³⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2765>.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (20) Produktem objętym dochodzeniem jest węglan baru o zawartości strontu większej niż 0,07 % masy i zawartości siarki większej niż 0,0015 % masy, w postaci proszku, granulatu prasowanego lub granulatu kalcynowanego, obecnie objęty kodem CN ex 2836 60 00 (kod TARIC 2836 60 00 10) („produkt objęty dochodzeniem”).
- (21) Węglan baru jest związkiem nieorganicznym o wzorze chemicznym BaCO_3 i ma szeroki zakres zastosowań, na przykład w przemyśle szklarskim i ceramicznym. W procesie produkcji węglan baru poprawia właściwości optyczne szkła, nadając mu większy połysk. W przemyśle ceramicznym zastosowanie węglanu baru sprawia, że powierzchnia glazury jest gładsza i bardziej jednolita.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (22) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chin i Indii, obecnie objęty kodem CN ex 2836 60 00 (kod TARIC 2836 60 00 10) („produkt objęty postępowaniem”).

2.3. Produkt podobny

- (23) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Chin i Indii; oraz
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (24) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (25) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących zakresu produktu.

3. DUMPING

3.1. Chiny

3.1.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (26) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących z tego kraju, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (27) W związku z tym, w celu zgromadzenia danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do dostarczenia informacji dotyczących czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji węglanu baru. Dwóch producentów eksportujących dostarczyło stosowne informacje.

- (28) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemyanych znaczących zakłóceń Komisja przesłała kwestionariusz rządowi ChRL. Ponadto w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii, przedłożenia informacji i dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Od rządu ChRL nie otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w ChRL znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (29) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu określenia wartości normalnej na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia, odnosząc się do Turcji jako możliwego odpowiedniego reprezentatywnego państwa trzeciego.
- (30) 11 kwietnia 2025 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony notą („pierwsza nota”) o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja zidentyfikowała potencjalne reprezentatywne kraje, a mianowicie Turcję i Meksyk. Komisja otrzymała uwagi dotyczące pierwszej noty od producentów eksportujących Redstar i Chutian oraz skarżącego. Uwagi te należycie omówiono w drugiej nocy.
- (31) 15 maja 2025 r. drugą notą („druga nota”) Komisja poinformowała zainteresowane strony o odpowiednich źródłach, które zamierza wykorzystać do określenia wartości normalnej, z wykorzystaniem Turcji jako reprezentatywnego kraju. Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że określi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski na podstawie dostępnych informacji dotyczących przedsiębiorstw Türkiye Şişe Ve Cam Fabrikalari A.Ş. („Sisecam”) i Alkim Alkali Kimya A.Ş. („Alkim”), producentów w Turcji.
- (32) Komisja otrzymała uwagi dotyczące drugiej noty od producentów eksportujących Redstar i Chutian oraz skarżącego. Uwagi te omówiono w odpowiednich częściach sekcji 3.1.4 poniżej.
- (33) Po przeanalizowaniu otrzymanych uwag i informacji Komisja uznała, że Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, który będzie można wykorzystać jako źródło informacji na temat niezniekształconych cen i kosztów na potrzeby określenia wartości normalnej. Przesłanki uzasadniające ten wybór opisano bardziej szczegółowo w sekcji 3.1.3 poniżej.

3.1.2. Wartość normalna

- (34) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykłe ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (35) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz „wartość normalna] obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski” („koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne” zwane są dalej również „kosztami SG&A”).
- (36) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.1.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (37) W niedawno prowadzonych dochodzeniach dotyczących sektora chemicznego w ChRL⁽⁴⁾ Komisja stwierdziła występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (38) W toku tych dochodzeń Komisja ustaliła, że w ChRL dochodzi do istotnej interwencji rządowej, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi⁽⁵⁾. W szczególności Komisja stwierdziła, że w sektorze chemicznym znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego⁽⁶⁾, a ponadto rząd ChRL dysponuje możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego⁽⁷⁾. Komisja ustaliła również, że obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku. Rzeczywiście, ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są skoncentrowane w sektorach uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi⁽⁸⁾. Ponadto Komisja stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego, co prowadzi do zakłóceń wynikających w szczególności z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL⁽⁹⁾. Komisja stwierdziła także zniekształcenia kosztów wynagrodzeń w sektorze chemicznym w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego⁽¹⁰⁾, jak również zakłócenia na rynkach finansowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego, w szczególności pod względem dostępu przedsiębiorców do kapitału w ChRL⁽¹¹⁾.

(4) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1959 z dnia 17 lipca 2024 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz erytrytolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2024/1959, 19.7.2024, http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1959/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2180 z dnia 16 października 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/607 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej rozszerzone na przywóz kwasu cytrynowego wysyłanego z Malezji, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malezji, w następstwie przeglądu pod kątem nowego eksportera na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L, 2023/2180, 17.10.2023, http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2180/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/752 z dnia 12 kwietnia 2023 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 100 z 13.4.2023, s. 16, http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/752/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/441 z dnia 11 marca 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu sulfanilowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 85 z 12.3.2016, s. 154, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/441/oj).

(5) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 161–162; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 89–90; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 70.

(6) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 103–113; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 46–50; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 49.

(7) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 114–122; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 51–55; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motywy 50–54. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r., KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakładając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów produktu objętego przeglądem i ich dostawców materiałów.

(8) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 123–133; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 64–65; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motywy 55–63.

(9) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 134–138; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 66–69; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 64.

(10) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 139–142; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 71–72; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 65.

(11) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 143–152; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 72–81; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 66.

- (39) Podobnie jak w przypadku poprzednich dochodzeń dotyczących sektora chemicznego w ChRL w obecnym dochodzeniu Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było zastosowanie cen i kosztów krajowych w ChRL. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w skardze a także dokumencie roboczym służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu⁽¹²⁾ („sprawozdanie”), który opiera się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty dochodzeniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe własnymi badaniami dotyczącymi poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń w ChRL stwierdzonych również w jej poprzednich dochodzeniach w tym względzie.
- (40) W skardze zarzucono istnienie znaczących zakłóceń w chińskim sektorze węglanu baru. Odniesiono się w niej do sprawozdania, w szczególności do twierdzenia, że system gospodarczy ChRL jest „socialistyczną gospodarką rynkową”, oraz do aktywnej roli Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym w ChRL.
- (41) W szczególności w skardze wskazano, że:
- Chiński rynek chemikaliów, w tym sektor węglanu baru, podlega znacznej ingerencji ze strony rządu ChRL⁽¹³⁾.
 - Chiński rynek chemikaliów, w tym sektor węglanu baru, w znacznym stopniu obsługują przedsiębiorstwa będące własnością rządu ChRL, znajdujące się pod jego kontrolą lub politycznym nadzorem bądź postępujące zgodnie z jego wskazówkami. Na przykład największy producent węglanu baru w Chinach, odpowiadający za około 44 % całkowitej produkcji chińskiego węglanu baru, Redstar, jest własnością państwa. Ponadto w toku poprzedniego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu węglanu baru z Chin⁽¹⁴⁾ Komisja ustaliła, że zarządy przedsiębiorstw państwowych produkujących węglan baru składały się w całości lub w przeważającej mierze z dyrektorów wyznaczonych przez rząd ChRL⁽¹⁵⁾.
 - Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa, w szczególności państwowe, oraz pozwalają je kontrolować. Ogólnie rzecz biorąc, rząd ChRL aktywnie opracowuje ogólne strategie gospodarcze dla poszczególnych przedsiębiorstw i nadzoruje ich wdrażanie, a także uczestniczy w procesie podejmowania decyzji operacyjnych poprzez powoływanie członków partii do organów wykonawczych przedsiębiorstw państwowych i tworzenie komórek partyjnych w przedsiębiorstwach, a także kształtowanie struktury korporacyjnej sektora przedsiębiorstw państwowych. Szczególny status przedsiębiorstw państwowych w chińskiej gospodarce wiąże się z szeregiem korzyści gospodarczych, w szczególności ochroną przed konkurencją i zapewnieniem preferencyjnego dostępu do odpowiednich materiałów do produkcji, w tym finansowania. Ponadto ze względu na wysoki poziom interwencji rządowych w przemyśle chemicznym i wysoki udział przedsiębiorstw państwowych w całkowitej produkcji nawet prywatni producenci węglanu baru nie mogą prowadzić działalności na warunkach rynkowych. Wobec tego w sektorze chemicznym prawdopodobnie przedsiębiorstwa zarówno publiczne, jak i prywatne podlegają nadzorowi politycznemu i otrzymują wytyczne od rządu ChRL⁽¹⁶⁾.

⁽¹²⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 10.04.2024, SWD(2024) 91 final, dostępny pod adresem: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2024\)91&lang=en](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=en), w tym wcześniejsza wersja dokumentu: Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 20.12.2017, SWD(2017) 483 final/2, dostępny pod adresem: [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2017\)483&lang=en](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2017)483&lang=en).

⁽¹³⁾ Zob. s. 19 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 145/2005 z dnia 28 stycznia 2005 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz węglanu baru pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 27 z 29.1.2005, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/145/oj>), motywy 24–29.

⁽¹⁵⁾ Zob. s. 20 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁶⁾ Zob. s. 19–20 skargi (wersja jawna).

- Za sprawą obecności przedstawicieli państwa u producentów chemikaliów w Chinach rząd ChRL może ingerować w ceny i koszty tych przedsiębiorstw. W skardze odniesiono się do rozdziału 5 sprawozdania i stwierdzono, że ponieważ ustalenia te dotyczą chińskiej gospodarki w ujęciu ogólnym, będą one miały zastosowanie do sektora węgla baru w Chinach, jak również dostawców materiałów do jego produkcji ⁽¹⁷⁾.
 - W niektórych przypadkach polityka publiczna lub działania publiczne mające zastosowanie do chińskiego przemysłu węgla baru faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych. W szczególności rząd ChRL postrzega przemysł chemiczny, w tym produkcję węgla baru, jako kluczową gałąź przemysłu, jak wyjaśniono w 14. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego („14. plan pięcioletni”). Inne plany lub środki wspierające chiński przemysł węgla baru obejmują między innymi wytyczne dotyczące wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego w ramach 14. planu pięcioletniego ⁽¹⁸⁾.
 - W Chinach brakuje przepisów prawa upadłościowego, prawa spółek czy prawa rzeczowego lub są one stosowane w sposób dyskryminujący lub niedostatecznie egzekwowane, co prowadzi do zakłóceń wynikających z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku i nieudostępniania gruntów na warunkach rynkowych. W tym względzie w skardze odniesiono się do rozdziału 9 sprawozdania i stwierdzono, że ponieważ ustalenia te dotyczą chińskiej gospodarki w ujęciu ogólnym, będą one miały zastosowanie do przemysłu chemicznego, w tym produkcji węgla baru, w Chinach ⁽¹⁹⁾.
 - W Chinach koszty wynagrodzeń są zniekształcone, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. Chiny nie ratyfikowały szeregu kluczowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych. W skardze odniesiono się do rozdziału 13 sprawozdania i stwierdzono, że zniekształcenia kosztów wynagrodzeń wpływają, zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio, na sektor chemiczny, w tym przemysł węgla baru ⁽²⁰⁾.
 - Dostęp przedsiębiorców w Chinach do kapitału podlega różnym zakłóceniom. Chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania uwzględniają kryteria inne niż rentowność projektu. Obligacje i ratingi kredytowe są często zniekształcone, a koszty finansowania zewnętrzne sztucznie utrzymuje się na niskim poziomie, aby stymulować wzrost inwestycji. Skarżący twierdził, że mimo kroków przedsięwziętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w Chinach występują poważne problemy systemowe i zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych. Zakłócenia te wpływają na ogólne warunki rynkowe w Chinach, w tym w sektorze chemicznym, a tym samym również na produkcję węgla baru ⁽²¹⁾.
- (42) Podsumowując, w skardze przyjęto stanowisko, że ceny lub koszty, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie w skardze stwierdzono, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych.
- (43) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w Chinach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce Chin ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem.

⁽¹⁷⁾ Zob. s. 20–21 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁸⁾ Zob. s. 21–22 skargi (wersja jawna).

⁽¹⁹⁾ Zob. s. 22–23 skargi (wersja jawna).

⁽²⁰⁾ Zob. s. 23 skargi (wersja jawna).

⁽²¹⁾ Zob. s. 23–25 skargi (wersja jawna).

- (44) W związku z tym Komisja najpierw oceniła, czy sektor węgla baru w ChRL w znacznej mierze obsługują przedsiębiorstwa będące własnością władz chińskich lub znajdujące się pod ich kontrolą lub politycznym nadzorem bądź postępujące zgodnie ze wskazówkami tych władz w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Sektor produktu objętego postępowaniem obsługują zarówno przedsiębiorstwa prywatne, takie jak Guizhou Hongtai Barium Industry Co., Ltd. ⁽²²⁾, Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Co., Ltd. ⁽²³⁾ czy Zaozhuang Yongli Chemical Co., Ltd. ⁽²⁴⁾, jak i przedsiębiorstwa państwowe, takie jak Sinochem Group ⁽²⁵⁾. Nie można było określić dokładnych proporcji producentów prywatnych i państwowych na rynku węgla baru. Komisja ustaliła jednak, że co najmniej jeden producent podlega bezpośredniej kontroli państwa, mianowicie przedsiębiorstwo Redstar ⁽²⁶⁾, które faktycznie kontroluje Komisja ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Miejskiego Rządu Ludowego w Qingdao ⁽²⁷⁾, za pośrednictwem należącej do państwa spółki holdingowej Qingdao Redstar Chemical Group Co., Ltd. ⁽²⁸⁾ Ponadto Sinochem Group ⁽²⁹⁾ jest przedsiębiorstwem centralnym kontrolowanym przez Komisję ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa („SASAC”) ⁽³⁰⁾ i działa jako podmiot prowadzący handel węglem baru ⁽³¹⁾.
- (45) Ponadto interwencje KPCh w proces podejmowania decyzji operacyjnych stały się normą nie tylko w przedsiębiorstwach państwowych, lecz także w przedsiębiorstwach prywatnych ⁽³²⁾, a KPCh rości sobie prawo do zarządzania praktycznie każdym aspektem gospodarki kraju. Biorąc pod uwagę, jak bardzo struktury państwa i partii są ze sobą powiązane w Chinach, wpływ państwa poprzez struktury KPCh w przedsiębiorstwach faktycznie prowadzi do tego, że w praktyce podmioty gospodarcze znajdują się pod kontrolą i nadzorem politycznym rządu.
- (46) Ponadto ustawa o wsparciu sektora prywatnego stanowi, że „prywatne organizacje gospodarcze i ich kierownictwo wspierają przywódców Komunistycznej Partii Chin, pozostają wierne systemowi socjalistycznemu o chińskiej specyfice i aktywnie uczestniczą w budowaniu nowoczesnej potęgi socjalistycznej” ⁽³³⁾.
- (47) W toku dochodzenia ustalono, że krajowym stowarzyszeniem branżowym zajmującym się sektorem chemicznym jest Chińska Federacja Przemysłu Petrochemicznego i Chemicznego („CPCIF”). CPCIF podporządkowuje się ogólnemu przywództwu KPCh, prowadzi działalność partyjną i zapewnia warunki niezbędne do działalności organizacji partyjnych ⁽³⁴⁾. Ponadto „organem rejestrującym i zarządzającym Stowarzyszenia jest Ministerstwo Spraw Cywilnych” ⁽³⁵⁾, a warunki, jakie trzeba spełniać, by móc zostać przedstawicielem CPCIF, obejmują „uznawanie przywództwa KPCh, wspieranie socjalizmu o chińskiej specyfice, zdecydowane wdrażanie linii, zasad i polityki Partii oraz charakteryzowanie się dobrymi cechami politycznymi” ⁽³⁶⁾.

⁽²²⁾ Zob.: <https://www.hota.cn/Home.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²³⁾ Zob.: <https://www.jingyan.com/intro/1.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²⁴⁾ Zob.: <http://lylchem.com/English/about.asp> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²⁵⁾ Zob.: <https://www.sinochem.com/sinochem/guwm/qyqk/jj/A031002001001Gone1.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²⁶⁾ Zob.: <http://www.redstarchem.com/intro/4.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²⁷⁾ Zob. raport roczny Guizhou Redstar Developing Co., Ltd. z 2024 r., s.116, dostępny pod adresem: <https://file.finance.qq.com/finance/hs/pdf/2025/04/26/1223321234.PDF> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²⁸⁾ Zob.: <http://www.redstarchem.com/about.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽²⁹⁾ Zob.: <http://www.sinochemhx.com/shxschina/ywgl/zycp/A074003001Gone1.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽³⁰⁾ Zob.: <http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽³¹⁾ Zob.: <http://www.hhxj.chemchina.com/s/22260-63719-185778.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽³²⁾ Zob. art. 33 statutu KPCh, art. 19 chińskiego prawa spółek. Zob. także sprawozdanie – rozdział 3, s. 47–50.

⁽³³⁾ Zob. art. 5 ustawy o wsparciu sektora prywatnego, dostępnej pod adresem: https://www.gov.cn/yaowen/liebiao/202504/content_7022018.htm (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽³⁴⁾ Zob. art. 3 statutu CPCIF, dostępnego pod adresem: <http://www.cpcif.org.cn/detail/40288043661e27fb01661e386a3f0001?e=1> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽³⁵⁾ Tamże.

⁽³⁶⁾ Zob. art. 36 statutu CPCIF, dostępnego pod adresem: <http://www.cpcif.org.cn/detail/40288043661e27fb01661e386a3f0001?e=1> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

- (48) Sinochem Group jest członkiem CPCIF ⁽³⁷⁾.
- (49) Dokładniej rzecz ujmując, krajowym stowarzyszeniem branżowym reprezentującym producentów węgla baru jest Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Soli Nieorganicznych („CISIA”) ⁽³⁸⁾. Art. 3 statutu CISIA stanowi, co następuje: „Stowarzyszenie uznaje ogólne przywództwo Komunistycznej Partii Chin” ⁽³⁹⁾. Ponadto zgodnie z tym statutem stowarzyszenie musi „uznawać wytyczne biznesowe oraz nadzór i kierownictwo Ministerstwa Spraw Cywilnych i departamentów ds. zarządzania przemysłem” ⁽⁴⁰⁾. Dodatkowo w art. 36 określono warunki, jakie trzeba spełniać, by kwalifikować się na stanowisko „przewodniczącego, wiceprzewodniczącego i sekretarza generalnego [CISIA]”; obejmują one „uznawanie przywództwa Komunistycznej Partii Chin, wspieranie socjalizmu o chińskiej specyfice, zdecydowane wdrażanie linii, zasad i polityki Partii oraz charakteryzowanie się dobrymi cechami politycznymi” ⁽⁴¹⁾.
- (50) Stanowisko dyrektora zarządzającego CISIA piastuje Qingdao Redstar Chemical Group Co., Ltd. ⁽⁴²⁾
- (51) W sektorze chemicznym zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne są objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne. Najnowsze chińskie dokumenty programowe dotyczące sektora chemicznego i petrochemicznego potwierdzają, że rząd ChRL nadal przypisuje temu sektorowi duże znaczenie, co objawia się chociażby w zamiarze dokonywania w tym sektorze interwencji w celu kształtowania go zgodnie z polityką rządu. Przykładem tego jest 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego oraz perspektywy na rok 2035, zgodnie z którym to dokumentem rząd ChRL zamierza „przyspieszyć transformację i modernizację kluczowych gałęzi przemysłu, takich jak przemysł chemiczny” ⁽⁴³⁾.
- (52) W tym celu rząd ChRL zamierza „wspierać udział prywatnych organizacji gospodarczych w głównych krajowych strategiach i dużych projektach. Wspierać prywatne organizacje gospodarcze w inwestowaniu i rozpoczynaniu działalności w strategicznych, nowo powstających gałęziach przemysłu, gałęziach przemysłu, jakie zostaną utworzone w przyszłości, i innych dziedzinach, zachęcać do transformacji technologicznej oraz transformacji i modernizacji tradycyjnych gałęzi przemysłu” ⁽⁴⁴⁾.
- (53) W szczególności wytyczne dotyczące wspierania wysokiej jakości rozwoju przemysłu petrochemicznego i chemicznego w ramach 14. planu pięcioletniego ⁽⁴⁵⁾ („wytyczne”) przewidują również, że rząd ChRL „przyspieszy transformację i modernizację tradycyjnych gałęzi przemysłu, będzie intensywnie rozwijać produkcję nowych materiałów chemicznych i chemikaliów wysokowartościowych [...] oraz wspierać transformację Chin z dużego producenta produktów petrochemicznych i chemicznych w potęgę petrochemiczną i chemiczną. [...] Do 2025 r. [...] zwiększy się koncentracja produkcji chemikaliów luzem, a wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych osiągnie ponad 80 %; znacznie poprawi się bezpieczeństwo dostaw ekwiwalentu etylenu, a bezpieczeństwo dostaw nowych materiałów chemicznych osiągnie poziom ponad 75 %” ⁽⁴⁶⁾. Ponadto rząd ChRL będzie „wspierał dostosowanie struktury przemysłowej: wzmocni konkretne środki i naukowo ureguje skalę przemysłu” ⁽⁴⁷⁾.
- (54) Ponadto w katalogu wytycznych dotyczących dostosowania strukturalnego przemysłu przemysł węgla baru wymieniono wśród „gałęzi przemysłu podlegających ograniczeniom” ⁽⁴⁸⁾, a „jednostki produkcyjne o wydajności pojedynczej linii [...] mniejszej niż 20 000 ton węgla baru zwykłej klasy rocznie” wyszczególniono wśród „przestarzałych gałęzi przemysłu” ⁽⁴⁹⁾, które mają zostać wyeliminowane.

⁽³⁷⁾ Zob.: <http://www.cpcif.org.cn/list/40288043661dc14701661ddbe0980010> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽³⁸⁾ Zob.: <https://www.cisia.org/> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽³⁹⁾ Zob. art. 3 i 36 statutu CISIA, dostępnego pod adresem: <https://www.cisia.org/site/content/62346.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁴⁰⁾ Tamże.

⁽⁴¹⁾ Tamże.

⁽⁴²⁾ Zob.: <https://www.cisia.org/site/content/6621.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁴³⁾ Zob. sekcja III.8.3 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego oraz perspektyw na rok 2035, dokument dostępny pod adresem: https://www.gov.cn/xinwen/2021-03/13/content_5592681.htm (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁴⁴⁾ Zob. art. 16 ustawy o wsparciu sektora prywatnego, dostępnej pod adresem: https://www.gov.cn/yaowen/liebiao/202504/content_7022018.htm (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽⁴⁵⁾ Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2022-04/08/content_5683972.htm#msdynttrid=WRmyf07ph0z74SHmXoOLKjRWl09BdZ4lGdYp9fiI9xU (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁴⁶⁾ Tamże, sekcja I.3.

⁽⁴⁷⁾ Tamże, sekcja III.4.

⁽⁴⁸⁾ Zob. s. 87 dokumentu dostępnego pod adresem: <https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/fzggwl/202312/P020231229700886191069.pdf> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁴⁹⁾ Zob. s. 111 dokumentu dostępnego pod adresem: <https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/fzggwl/202312/P020231229700886191069.pdf> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

- (55) Ponadto niektóre chińskie dokumenty programowe odnoszą się również do materiałów wykorzystywanych do produkcji węgla, w tym węgla. Na przykład 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju przemysłu surowcowego stanowi, że Chiny „propagują czyste i wydajne wykorzystanie węgla [oraz] skrócenie procesów przetwarzania węgla na chemikalia” ⁽⁵⁰⁾.
- (56) Podobne przykłady zamiarów chińskich władz, aby nadzorować i kierować rozwojem sektora węgla, można znaleźć na szczeblu prowincji, np. w 14. planie pięcioletnim rozwoju przemysłu chemicznego prowincji Szantung, którego celem jest „kompleksowe wspieranie modernizacji bazy przemysłowej i łańcucha przemysłowego, przyspieszenie wycofywania przestarzałych i nieefektywnych mocy produkcyjnych oraz dążenie do funkcjonalizacji, doskonalenia i dywersyfikacji produktów chemicznych. Kierowanie przedsiębiorstw ku fuzji i reorganizacji, optymalizacja alokacji zasobów i struktury łańcucha przemysłowego oraz poprawa wydajności i rentowności produkcji” ⁽⁵¹⁾, w szczególności „kontrolowanie wzrostu oraz optymalizacja zapasów, a także projektowanie i budowa nowoczesnych klastrów przemysłu chemiczno-węglowego na południu Szantung, w Zaozhuang [...]. Pełne wykorzystanie zalet podstawowego przemysłu węglowo-chemicznego, zmniejszenie mocy produkcyjnych tradycyjnego przemysłu węglowo-chemicznego [...] oraz przyspieszenie opracowania i produkcji wysokowartościowych produktów chemicznych rynku niższego szczebla bazujących na węglu” ⁽⁵²⁾. W Zaozhuang znajduje się przedsiębiorstwo Zaozhuang Yongli Chemical Co., Ltd. ⁽⁵³⁾
- (57) Podobnie w 14. planie pięcioletnim Kuejczou na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego z uwzględnieniem perspektyw na 2035 r. napisano, że prowincja dąży do „aktywnej działalności badawczo-rozwojowej w zakresie nowych procesów i technologii dla przemysłu chemicznego zajmującego się barem, położenia nacisku na opracowanie produktów na bazie soli baru klasy elektronicznej, analitycznej i farmaceutycznej oraz innych produktów na bazie soli baru, a także zwiększenia kompleksowego wykorzystania zasobów odpadów soli baru” ⁽⁵⁴⁾.
- (58) W tym samym duchu w 14. planie pięcioletnim Kuejczou na rzecz rozwoju strategicznych i nowo powstających klastrów przemysłu nakazano „dążenie do budowy unikalnego klastra przemysłu nowych materiałów koncentrującego się na [...] materiałach chemicznych na bazie soli baru [...] oraz przyspieszenie poprawy jakości i wydajności przemysłu” ⁽⁵⁵⁾.
- (59) W Kuejczou znajdują się przedsiębiorstwa Redstar i Guizhou Hongtai Barium Industry Co., Ltd.
- (60) Jeżeli chodzi o fakt, że rząd ChRL dysponuje możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, Komisja ustaliła, że prezes Redstar pełni także funkcje sekretarza Komitetu Partii i prezesa Qingdao Redstar Chemical Group Co., Ltd. ⁽⁵⁶⁾
- (61) Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że Guizhou Hongtai Barium Industry Co., Ltd. organizuje dla swoich pracowników spotkania edukacyjne na temat partii, prowadzone przez zastępcę sekretarza Komitetu Roboczego Partii w Powiatowej Organizacji Sektora Niepublicznego ⁽⁵⁷⁾. Ponadto przedsiębiorstwo to znajduje się w parku przemysłowym powiatu Tianzhu ⁽⁵⁸⁾, a prezes należącej do państwa powiatowej spółki dokonującej inwestycji w przemysł, która zarządza parkiem przemysłowym powiatu Tianzhu, pełni również funkcję sekretarza oddziału partii ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁰⁾ Zob. s. 8 dokumentu dostępnego pod adresem: <https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2021-12/29/5665166/files/90c1c79a00b44c67b59c29392476c862.pdf> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵¹⁾ Zob. sekcja II.2.4 dokumentu dostępnego pod adresem: <https://huanbao.bjx.com.cn/news/20211201/1191133.shtml> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵²⁾ Tamże, zob. sekcja III.1.4.

⁽⁵³⁾ Zob.: <http://lylchem.com/English/index.asp#> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵⁴⁾ Zob. sekcja VI.1 dokumentu dostępnego pod adresem: <https://www.ndrc.gov.cn/fggz/fzzlgh/dffzgh/202105/P020210508614699466849.pdf> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵⁵⁾ Zob. sekcja IV.3 dokumentu dostępnego pod adresem: https://fgw.guizhou.gov.cn/ztzl/sswgh_5643328/202109/P020220524636540764870.pdf (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽⁵⁶⁾ Zob.: https://vip.stock.finance.sina.com.cn/corp/view/vCI_CorpManagerInfo.php?stockid=600367&Pcode=30038417&Name=%B8%DF%D4%C2%B7%C9 (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵⁷⁾ Zob.: <https://www.hota.cn/djgzinfo/1608303981866827776.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵⁸⁾ Zob.: <https://www.hota.cn/Home.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁵⁹⁾ Zob.: <http://www.tzxgt.cn/news/56.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

- (62) Ponadto prezes zarządu Sinochem Group piastuje także stanowisko sekretarza Komitetu Partii, a kilku członków zarządu sprawuje funkcję zastępcy sekretarza Komitetu Partii⁽⁶⁰⁾. Dodatkowo Sinochem Group przedstawia się jako przedsiębiorstwo, które „kieruje się myślą Xi Jinpinga na temat socjalizmu o chińskiej specyfice w Nowej Erze, skutecznie wzmacnia ogólne przywództwo Partii w przedsiębiorstwie, angażuje się w budowanie Partii [oraz] w pełni uwzględnia rolę organizacji partyjnych na wszystkich szczeblach”⁽⁶¹⁾.
- (63) Nie było możliwe ustalenie w sposób systematyczny istnienia osobistych powiązań między wszystkimi chińskimi producentami węgla baru a KPCh. Biorąc jednak pod uwagę, że produkt objęty dochodzeniem stanowi podsektor sektora chemicznego, Komisja uznała, że informacje ustalone w niedawnych dochodzeniach dotyczących sektora chemicznego, jak wskazano w motywie 38, mają również znaczenie dla produktu objętego dochodzeniem.
- (64) Ponadto w sektorze węgla baru prowadzona jest polityka faworyzująca producentów krajowych lub w inny sposób wpływająca na rynek w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Komisja znalazła szereg dokumentów dowodzących, że przemysł węgla baru korzysta z rządowych wytycznych i interwencji rządu w sektorze chemicznym, biorąc pod uwagę, że produkcja węgla baru stanowi podsektor sektora chemicznego.
- (65) Rząd ChRL konsekwentnie postrzega przemysł chemiczny jako jedną z kluczowych gałęzi przemysłu⁽⁶²⁾. Znajduje to potwierdzenie w licznych planach, wytycznych i innych dokumentach dotyczących chemikaliów, wydawanych przez organy na szczeblu krajowym, regionalnym i miejskim. W 14. planie pięcioletnim rząd ChRL zaplanował optymalizację i modernizację przemysłu chemicznego⁽⁶³⁾.
- (66) Podobnie w 14. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju sektora surowców przewidziano, że rząd ChRL „zoptymalizuje strukturę organizacyjną: zapewni wzmocnienie wiodących przedsiębiorstw i rozszerzenie zakresu ich działalności. [...] Wsparze przedsiębiorstwa w celu przyspieszenia połączeń i reorganizacji międzyregionalnych, zwiększenia koncentracji przemysłu oraz prowadzenia działalności w skali międzynarodowej. W przemyśle chemicznym i petrochemicznym, przemyśle stali, metali nieżelaznych, materiałów budowlanych i innych gałęziach przemysłu doprowadzi do wykształcenia grupy dominujących przedsiębiorstw w łańcuchu przemysłowym, zajmujących czołową pozycję w dziedzinie ekologii i podstawowej konkurencyjności”⁽⁶⁴⁾.
- (67) Ponadto zgodnie z zawiadomieniem w sprawie propagowania zdrowego rozwoju nowoczesnego przemysłu chemiczno-węglowego rząd ChRL zamierza „w dalszym stopniu poprawiać skuteczność wytycznych dotyczących planowania, zoptymalizować kształt tego sektora, a także wspierać przyspieszone wdrożenie zaawansowanych technologii oraz modernizację sprzętu i istniejących nowoczesnych projektów chemiczno-węglowych”⁽⁶⁵⁾.
- (68) Dokładniej rzecz ujmując, w toku dochodzenia znaleziono również dowody świadczące o wytycznych i interwencji rządu ChRL na szczeblu lokalnym, np. w Kuejczou, gdzie „w ostatnich latach powiat Tianzhu ściśle skoncentrował się na celu, jakim jest budowa ważnej krajowej bazy chemicznej zajmującej się wysokowartościowymi solami baru oraz klastra przemysłowego produkującego sole baru na poziomie 10 mld [RMB], dogłębnie wdrożył plan dotyczący podwojenia skali przemysłu soli baru i skupił się na budowie skoncentrowanego, wysokiej klasy, ekologicznego i inteligentnego systemu przemysłu chemicznego soli baru oraz w pełni wspierał wysokiej jakości rozwój nowego przemysłu Tianzhu”. [...] W odniesieniu do dostępnych zasobów barytu powiat Tianzhu [...] uznaje nadrzędne znaczenie budowania Partii, dąży do utworzenia na szczeblu prowincji parku chemicznego i strefy rozwoju gospodarczego oraz aktywnie planuje rozwój tego parku”⁽⁶⁶⁾.

⁽⁶⁰⁾ Zob.: <https://www.sinochem.com/sinochem/guwm/zlzz/ds/A031002002002Gone1.html>, (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁶¹⁾ Zob.: <https://www.sinochem.com/sinochem/dzyj/dj11/A031007001Gone1.html> (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁶²⁾ Sprawozdanie, część III, rozdział 16.

⁽⁶³⁾ Tamże, sekcja 16.3.

⁽⁶⁴⁾ Zob. sekcja IV.1.3 dokumentu dostępnego pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2021-12/29/content_5665166.htm (dostęp: 12 maja 2025 r.).

⁽⁶⁵⁾ Zob.: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/202307/content_6894869.htm (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽⁶⁶⁾ Zob.: https://www.tianzhu.gov.cn/zwgk/zdlygk/gyfz/202305/t20230525_79896343.html (dostęp: 13 maja 2025 r.).

- (69) Ponadto „w 2022 r. park przemysłowy Tianzhu stworzył listę 20 projektów inwestycyjnych, koncentrując się na wiodącym przemyśle soli baru, [...] kładąc nacisk na łańcuchy przemysłowe soli baru wyższego i niższego szczebla. Obecnie park obejmuje ponad 90 kluczowych przedsiębiorstw, takich jak Guizhou Hongtai Barium Industry Co., Ltd. [...]”⁽⁶⁷⁾.
- (70) Rząd ChRL interweniuje również na wyższym szczeblu łańcucha przemysłowego, organizując dostawy barytu, kluczowego materiału do produkcji węgla baru: „Zgodnie z zasadą „łączyć pewne przedsiębiorstwa, modernizować pewne przedsiębiorstwa i wycofywać pewne przedsiębiorstwa» od października ubiegłego roku [2023 r.] powiat Tianzhu połączył 17 przedsiębiorstw w 7, przy czym jedno z nich to Tianzhu Chemical Mining⁽⁶⁸⁾. Tianzhu Chemical Mining jest kluczową dostawcą Guizhou Hongtai Barium Industry Co., Ltd.⁽⁶⁹⁾
- (71) Podobnie w Hubei miasto na prawach powiatu Jingshan zaklasyfikowało przedsiębiorstwo Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Co., Ltd. jako „małego giganta”⁽⁷⁰⁾. Rząd ChRL definiuje „małych gigantów» jako „nowe elity małych i średnich przedsiębiorstw w Chinach, które zajmują się produkcją, specjalizują się w rynku niszowym i używają najnowocześniejszych technologii” i zamierza „w latach 2024–2026 zwiększyć wsparcie dla „małych gigantów», ze szczególnym uwzględnieniem kluczowych łańcuchów przemysłowych, strategicznych nowo powstających gałęzi przemysłu i innych sektorów. Fundusze te zostaną wykorzystane do motywowania tych przedsiębiorstw do podejmowania wyzwań technologicznych, tworzenia nowych produktów, rozszerzania pomocniczych mocy produkcyjnych łańcucha przemysłowego oraz pomagania władzom lokalnym we wspieraniu „małych gigantów»”⁽⁷¹⁾.
- (72) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do realizacji celów polityki publicznej, do których należy wspieranie promowanych gałęzi przemysłu, w tym produkcji produktu objętego dochodzeniem. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- (73) Obecne dochodzenie nie przyniosło żadnych dowodów wskazujących na to, by dyskryminacyjne stosowanie lub niedostateczne egzekwowanie przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego w sektorze chemicznym w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego nie wpływało na producentów produktu objętego dochodzeniem.
- (74) Ponadto na produkt objęty dochodzeniem wpływają też zniekształcenia kosztów wynagrodzeń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego, o których to zniekształceniach mowa powyżej w motywie 38. Zniekształcenia te oddziałują na sektor zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego dochodzeniem lub głównych materiałów do jego produkcji), jak i pośrednio (przy pozyskiwaniu materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL)⁽⁷²⁾.
- (75) Ponadto w toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor węgla baru nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego. Bardzo dobry przykład tego rodzaju interwencji rządowej stanowią również wspomniane wyżej wytyczne, w których wzywa się do „usprawnienia polityk wspierających, wzmocnienia koordynacji między polityką fiskalną, finansową, regionalną, inwestycyjną, importową i eksportową [...] oraz polityką przemysłową w celu pełnego wykorzystania krajowej platformy współpracy między przemysłem a sektorem finansowym oraz wspierania powiązań między przedsiębiorstwami a bankami”⁽⁷³⁾. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

⁽⁶⁷⁾ Tamże.

⁽⁶⁸⁾ Zob.: <http://gz.news.cn/20241119/b6ef61a4240944419d65127fb59b8e4b/c.html> (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽⁶⁹⁾ Tamże.

⁽⁷⁰⁾ Zob.: <https://www.hb.chinanews.com.cn/news/2022/0105/369027.html> (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽⁷¹⁾ Zob.: https://english.www.gov.cn/news/202406/19/content_WS6672c84ac6d0868f4e8e8531.html#:~:text=China%20will%20scale%20up%20support,of%20Industry%20and%20Information%20Technology (dostęp: 13 maja 2025 r.).

⁽⁷²⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/1959, motywy 153–157, i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/2180, motywy 82–84; rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/752, motyw 67.

⁽⁷³⁾ Zob. sekcja VIII.16 dokumentu dostępnego pod adresem: https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2022-04/08/content_5683972.htm#msdyntrid=WRmyf07ph0z74SHmXoOLKjRWl09BdZ4lGdYp9fi9xU (dostęp: 13 maja 2025 r.).

- (76) Komisja przypomina również, że wytwarzanie produktu objętego dochodzeniem wymaga szeregu materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci produktu objętego dochodzeniem kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), wyraźnie podlegają tym samym wspomnianym wcześniej zakłóceniom systemowym. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji korzystają z nakładu pracy, który podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Oprócz tego podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i we wszystkich sektorach.
- (77) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego dochodzeniem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, lecz także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wpływa istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach I i II sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców faktycznie występują w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji wytworzone w ChRL poprzez połączenie szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do wytwarzania materiałów do produkcji i tak dalej.
- (78) Podsumowując, z dostępnych dowodów wynika, że ceny i koszty produktu objętego dochodzeniem, w tym koszty surowców, gruntów, energii i pracy, nie są rezultatem działania sił rynkowych, ponieważ wpływ na nie wywiera istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego z wymienionych w tym artykule istotnych elementów.

3.1.2.2. Argumenty przedstawione przez zainteresowane strony

- (79) Rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody załączone do akt sprawy, w tym sprawozdanie i dodatkowe dowody dostarczone przez skarżącego, co do istnienia znaczących zakłóceń lub zasadności zastosowania w przedmiotowej sprawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (80) Komisja otrzymała od przedsiębiorstwa Redstar uwagi dotyczące znaczących zakłóceń wpływających na przemysł węgla baru w ChRL w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla producentów eksportujących, a także uwagi do pierwszej noty Komisji dotyczącej źródeł na potrzeby wartości normalnej.
- (81) Przedsiębiorstwo argumentowało, że w obecnym dochodzeniu nie powinno się stosować art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, ponieważ chiński przemysł węgla baru funkcjonuje na zasadach rynkowych. Ponadto Redstar zwróciło się do Komisji o zaakceptowanie krajowych cen i kosztów zgłoszonych przez to przedsiębiorstwo, które jest notowane na giełdzie. Według Redstar ceny i koszty surowców i energii zgłoszone w odniesieniu do produkcji produktu objętego dochodzeniem są kształtowane przez rynek i nieznieskształcone. Redstar podkreśliło, że Komisja może wykorzystać krajowe koszty przedsiębiorstwa do ustalenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, „jeśli zostanie potwierdzone, że nie są zniekształcone, w oparciu o dokładne i odpowiednie dowody”. Ponadto przedsiębiorstwo argumentowało, że w przypadku gdy Komisja stwierdzi istnienie znaczących zakłóceń, ocenę dla Guizhou Redstar przeprowadza się indywidualnie, jak wskazano w art. 2 ust. 6a akapit trzeci rozporządzenia podstawowego.
- (82) Jak szczegółowo przeanalizowano w sekcji 3.1.2.1 powyżej, w toku dochodzenia Komisja znalazła rzeczywiste dowody na istnienie znaczących zakłóceń wpływających na przemysł węgla baru w Chinach. Z tego powodu zastosowanie metody określonej w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej jest uzasadnione. Redstar nie podważyło skutecznie żadnego z tych dowodów. W związku z tym Komisja odrzuciła twierdzenie przedsiębiorstwa, że art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie będzie miał zastosowania w obecnym dochodzeniu.

- (83) W odniesieniu do argumentu przedsiębiorstwa, że ocenę znaczących zakłóceń powinno się przeprowadzać indywidualnie dla poszczególnych producentów eksportujących objętych próbą, Komisja przypomniała, że po stwierdzeniu, iż ze względu na istnienie w państwie wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego nie jest właściwe stosowanie krajowych cen i kosztów w tym państwie, wartość normalną konstruuje się dla każdego producenta eksportującego na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Choć prawdą jest, że w art. 2 ust. 6a lit. a) zezwala się na wykorzystanie kosztów krajowych, jeżeli zostanie potwierdzone, że nie są one zniekształcone, w toku obecnego dochodzenia nie można było stwierdzić, że koszty produkcji i sprzedaży produktu objętego dochodzeniem są niezniekształcone przez producentów eksportujących, o których mowa, lub przez inne zainteresowane strony. Wobec tego wniosek przedsiębiorstwa został odrzucony.

3.1.2.3. Wnioski

- (84) W związku z powyższym Komisja uznała, że w tym przypadku wykorzystanie cen i kosztów krajowych w celu ustalenia wartości normalnej nie jest właściwe. Komisja przystąpiła więc do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli w tym przypadku na podstawie stosownych kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak omówiono w następnej sekcji.

3.1.3. Kraj reprezentatywny

3.1.3.1. Uwagi ogólne

- (85) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego:

- poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego⁽⁷⁴⁾;
- produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym kraju;
- istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju.
- w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznano, w stosownych przypadkach, krajowi z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

- (86) Jak wyjaśniono w motywach 30–31, Komisja wydała dwie noty („noty”) w odniesieniu do akt dotyczące źródeł do celów określenia wartości normalnej: W notach tych opisano fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów, a ponadto odniesiono się do uwag otrzymanych przez strony na temat tych elementów i odpowiednich źródeł. W drugiej nodzie dotyczącej czynników produkcji Komisja poinformowała zainteresowane strony o zamiarze rozważenia wykorzystania Turcji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w niniejszej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

3.1.3.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL

- (87) W pierwszej nodzie dotyczącej czynników produkcji Komisja wyjaśniła, iż wygląda na to, że produkt objęty dochodzeniem wytwarza się wyłącznie w takich państwach, których poziom rozwoju gospodarczego nie jest podobny do ChRL zgodnie z kryteriami wymienionymi w motywie 85.

⁽⁷⁴⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income>.

- (88) Ponieważ wszystkie kraje, w których wytwarza się produkt objęty dochodzeniem, mają inny poziom rozwoju gospodarczego niż ChRL, Komisja wzięła pod uwagę produkcję produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii i sektora co produkt objęty dochodzeniem.
- (89) Następnie Komisja wskazała Turcję i Meksyk jako państwa, (i) o których wiadomo, że wytwarzają produkt należący do tej samej ogólnej kategorii (odpowiednio sole nieorganiczne i węglan strontu) i sektora (chemicznego), i (ii) które według Banku Światowego charakteryzują się podobnym poziomem rozwoju gospodarczego jak ChRL, tj. wszystkie te państwa Bank Światowy zaklasyfikował, na podstawie dochodu narodowego brutto, jako kraje o „wyższym średnim dochodzie”.
- (90) W następstwie pierwszej noty przedsiębiorstwo Kandelium stwierdziło, że oba państwa są odpowiednim wyborem, przedsiębiorstwo Chutian nie wyraziło opinii na temat tego wyboru, a przedsiębiorstwo Redstar argumentowało, że dane Turcji charakteryzują się lepszą dostępnością i większą wiarygodnością niż dane dotyczące Meksyku.

3.1.3.3. Istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju

- (91) W odniesieniu do dwóch branych pod uwagę państw (Meksyku i Turcji) Komisja następnie zweryfikowała łatwo dostępne dane, w tym dane dotyczące przywozu czynników produkcji, a także dane finansowe od odpowiednich producentów w tych potencjalnych reprezentatywnych krajach.
- (92) Analiza Komisji wykazała, że w przypadku Turcji – w przeciwieństwie do Meksyku – dostępne były dane dotyczące reprezentatywnej, niezniekształconej ilości głównego materiału do produkcji węgla baru (surowej, nieprzetworzonej rudy barytu). Ponadto w przypadku Turcji dostępne były dane (dwóch) przedsiębiorstw wykazujące odpowiednie kwoty zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych za znaczną część okresu objętego dochodzeniem. Co więcej na przywóz rudy barytu do Turcji nie miał istotnego wpływu przywóz z ChRL ani z żadnego z krajów wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽⁷⁵⁾.
- (93) Komisja oświadczyła zatem, że wykorzysta Turcję i produkcję soli nieorganicznych (siarczanów), produktu podobnego do produktu objętego dochodzeniem, do ustalenia odpowiedniego reprezentatywnego kraju do celów stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (94) Jeżeli chodzi o producentów w Turcji i dostępność ich danych, Komisja wskazała dwóch producentów siarczanów, Sisecam i Alkim, których udostępnione wyniki finansowe wykazują odpowiednią kwotę zysku oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych za 2024 r., czyli za okres pokrywający się o trzy kwartały z okresem objętym dochodzeniem.
- (95) W świetle powyższych ustaleń Komisja poinformowała zainteresowane strony drugą notą, że zamierza wykorzystać Turcję jako odpowiedni reprezentatywny kraj oraz dane o kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych oraz zyskach za 2024 r. przedsiębiorstw Sisecam (dla sektora chemicznego) i Alkim, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, w celu uzyskania niezniekształconych cen lub wartości odniesienia na potrzeby obliczenia wartości normalnej.

3.1.3.4. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (96) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Turcja jest jedynym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

⁽⁷⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj>), zmienione rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/749 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 w odniesieniu do usunięcia Kazachstanu z wykazu państw znajdującym się w załączniku I do tego rozporządzenia (Dz.U. L 113 z 29.4.2017, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/749/oj).

3.1.3.5. Wnioski

- (97) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Turcja spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj.

3.1.4. Źródła, na podstawie których ustalono poziom nieznieskształconych kosztów

- (98) W pierwszej nocie Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i nakłady pracy, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego dochodzeniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat nieznieskształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nodzie.
- (99) Następnie w drugiej nocie Komisja stwierdziła, że na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z danych o przywozie dla Turcji w bazie danych GTA w celu ustalenia poziomu nieznieskształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców rudy barytu i antracytu.
- (100) Ponadto Komisja poinformowała w drugiej nocie, że w przypadku bitumicznego węgla energetycznego wykorzystane zostaną średnie ceny MFV w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do skroplonego CO₂ wobec braku wiarygodnych i reprezentatywnych danych dotyczących przywozu w Turcji Komisja stwierdziła, że jako wartość odniesienia wykorzysta podane w bazie GTA ceny importowe skroplonego CO₂ z Indii (głównego eksportera) we wszystkich państwach świata.
- (101) Ponadto Komisja oświadczyła, że do ustalenia nieznieskształconych kosztów pracy i energii wykorzysta dane Tureckiego Instytutu Statystycznego ⁽⁷⁶⁾ i Urzędu Regulacji Rynku Energii ⁽⁷⁷⁾.
- (102) W drugiej nocie Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą producentów eksportujących, którzy dostarczyli pełne informacje, oraz nieznaczny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji, te znikome pozycje zaliczono do „materiałów zużywalnych”. Komisja obliczyła procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców (3–5 %) i zastosowała ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone nieznieskształcone wartości odniesienia w Turcji.
- (103) W odpowiedzi na drugą notę noty przedsiębiorstwo Kandelium argumentowało, że międzynarodowe wartości odniesienia nie odzwierciedlają dokładnie rzeczywistych kosztów poniesionych przez producentów w Turcji oraz że wykorzystane dane powinny być zbliżone do kosztów faktycznie poniesionych przez producentów w reprezentatywnym kraju. W tym kontekście Kandelium stwierdziło, że ceny bitumicznego węgla energetycznego (w przypadku którego używana jest wartość odniesienia MFV) powinny odzwierciedlać ceny CIF, obejmujące koszty transportu i ubezpieczenia, a nie ceny FOB. Według Kandelium jedynie cena CIF stanowi odpowiednią wartość odniesienia dla cen płaconych w reprezentatywnym kraju.
- (104) Jak określono w notach, Komisja faktycznie stosuje praktykę, zgodnie z którą w pierwszej kolejności określa stosowny koszt w odpowiednim reprezentatywnym kraju. Jeżeli reprezentatywna wartość odniesienia dla danego czynnika produkcji (jak w tym przypadku bitumicznego węgla energetycznego) nie jest dostępna w statystykach krajowych ani statystykach dotyczących przywozu do reprezentatywnego kraju, Komisja może zastosować nieznieskształcone międzynarodowe ceny, koszty lub wartości odniesienia. Przewidziano to wyraźnie w art. 2 ust. 6a lit. a) akapit drugi tiret drugie. W przypadku wykorzystania tych innych wartości odniesienia Komisja nie ustala już jednak ceny tego materiału do produkcji płaconej przez producentów krajowych w reprezentatywnym kraju (w tym przypadku Turcji), a zatem nie jest zobowiązana do ustalenia ceny CIF dla tej wartości odniesienia. W związku z powyższym argument Kandelium odrzucono.

⁽⁷⁶⁾ <http://www.turkstat.gov.tr/>.

⁽⁷⁷⁾ EPDK | Urząd Regulacji Rynku Energii (epdk.gov.tr) => „Press releases” => proszę wybrać „Electricity electricity market board decisions”.

3.1.4.1. Czynniki produkcji

- (105) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas wizyt weryfikacyjnych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji węgla baru

Czynnik produkcji	Kod HS towaru / Inne kody nomenklatury stosowane w państwie, którego dotyczy postępowanie	Wartość nieznieskształcona w CNY	Jednostka miary*
Surowce			
Surowa ruda barytu	2511 10/251110000011	0,941	kg
Antracyt	2701 11/270111000011	1,105	kg
Skroplony CO ₂	2811 21/2811210000, 28112100090	1,331	kg
Węgiel bitumiczny	2701 12/270112000010	897,11	MT
Siła robocza			
Siła robocza	[Nie dotyczy]	[47,68-62,75]	EPC
Energia			
Węgiel bitumiczny	2701 12/270112000010	897,11	MT
Energia elektryczna	[Nie dotyczy]	0,75	kWh
Produkty uboczne			
Siarka	2503 00/25030010, 25030090013, 25030090018	0,73	kg

Surowce

- (106) Aby ustalić nieznieskształconą cenę surowców (oprócz węgla bitumicznego, w przypadku którego używana jest wartość odniesienia MFW) dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystała średnią ważoną cenę importową stosowaną przy przywozie do reprezentatywnego kraju podanej w GTA, do której dodano należności celne przywozowe i koszty transportu.
- (107) Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cenę jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL i państw, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755 ⁽⁷⁸⁾.
- (108) Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ w motywie 84 uznała, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe.

⁽⁷⁸⁾ Rozporządzenie (UE) 2015/755 w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich. Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

- (109) Komisja ujęła koszt transportu poniesiony przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec nieznieskształconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać nieznieskształcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać iloraz kosztów surowców zakupionych przez producenta eksportującego i zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania nieznieskształconych kosztów transportu surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.
- (110) Po drugiej nocy Chutian stwierdziło, że wykorzystanie do wyceny surowej rudy barytu danych z GTA dotyczących tureckiego przywozu jest niewłaściwe i że zamiast nich należy zastosować indyjskie ceny eksportowe rudy barytu. Dokładniej rzecz ujmując, Chutian argumentowało, że tureckie ceny importowe nie są reprezentatywne dla normalnych cen rudy barytu, ponieważ odnoszą się głównie do kosztownej, wysokiej klasy rudy barytu, która ma zaspokajać potrzeby przemysłu gazowego i naftowego, a nie ogólną konsumpcję. Chutian uważa, że z kolei Indie nie produkują rudy barytu wysokiej klasy i z Indii wywozi się rudę barytu klasy niskiej i średniej, czyli takiej samej jak w przypadku rudy barytu wykorzystywanej przez Chutian w procesie produkcji.
- (111) Bezsporne jest to, że większość popytu na rudę barytu w Turcji (a także w wielu innych państwach prowadzących odwierty) pochodzi z przemysłu naftowego i wiertniczego oraz że część tego popytu jest zaspokajana przez przywóz z państw trzecich. Niemniej jednak według danych z GTA zdecydowaną większość indyjskiego eksportu także kieruje się do krajów produkujących ropę naftową i gaz ziemny na Bliskim Wschodzie i do Stanów Zjednoczonych, a krajowy rynek barytu w Indiach również obsługuje głównie przemysł naftowy i gazowy. Oznacza to, że asortyment indyjskiej rudy barytu nie różni się istotnie od rudy barytu przywożonej do Turcji. W związku z tym argumentu, że indyjskie ceny i rodzaje rudy barytu są bardziej reprezentatywne dla rudy barytu wykorzystywanej przez chińskich producentów niż ruda przywożona do Turcji, nie można uznać za zasadny. Ponadto przedsiębiorstwo Chutian nie przedstawiło żadnych konkretnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, a w każdym razie tureckie ceny importowe rudy barytu są spójne z informacjami rynkowymi dotyczącymi cen indyjskich⁽⁷⁹⁾. Zatem argument Chutian odrzucono.
- (112) Ponadto przedsiębiorstwo Redstar zasugerowało, że odpowiednia cena odniesienia dla rudy barytu powinna opierać się na cenach importowych barytu z Indii. Według Redstar indyjskie ceny byłyby bardziej reprezentatywne, ponieważ Indie pozostają jednym z czołowych eksporterów barytu na świecie, a wykorzystanie cen importowych stosowanych przy wywozie z Indii pozwala uchwycić rzeczywisty poziom handlu wynikający z sytuacji rynkowej w kontekście dużej skali transakcji i konkurencji cenowej. Zdaniem Redstar wybór cen importowych stosowanych przy przywozie rudy barytu z Indii byłby również spójny z wykorzystaniem w tym przypadku statystyk dotyczących indyjskich cen CO₂, z myślą o wyeliminowaniu rozbieżności między czynnikami produkcji wykorzystywanymi przez chińskich producentów a materiałami w Turcji, których cenę wykorzystano by jako wartość odniesienia. W tym kontekście Redstar argumentowało, że pod względem geologii i klas chińskie baryty są bardziej porównywalne z indyjskimi barytami niż z tureckimi złożami barytu lub kombinacją rodzajów i poziomów jakości złóż, do której odnoszą się dane GTA dotyczące tureckiego przywozu.
- (113) Twierdzenie Redstar należało odrzucić z następujących powodów. Po pierwsze, Maroko, które według samego Redstar także jest jednym z czołowych eksporterów na świecie, odpowiada za największą część przywozu rudy barytu do Turcji o reprezentatywnej wielkości (prawie 80 000 ton). Według wskaźnika zaproponowanego przez Redstar wybór tureckich cen importowych z GTA nie jest zatem mniej reprezentatywny niż wybór cen indyjskich. Przypomniano ponadto, że w tym przypadku Turcję wybrano jako reprezentatywny kraj do celów art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego i skonstruowania wartości normalnej. Ponieważ dane z GTA dotyczące cen importowych rudy barytu w Turcji są łatwo dostępne, powyższy warunek jest spełniony. Komisja dążyłaby do określenia innych stosownych wartości odniesienia wyłącznie w przypadku braku odpowiedniej tureckiej wartości odniesienia. Inaczej niż w przypadku CO₂, dla którego w Turcji nie można było znaleźć odpowiedniej i reprezentatywnej wartości odniesienia, w przypadku statystyk dotyczących przywozu rudy barytu, które charakteryzowały się wysokim poziomem szczegółowości danych (umożliwiającym Komisji wyodrębnienie danych

⁽⁷⁹⁾ Zob. <https://www.imarcgroup.com/barite-pricing-report>, dostęp: 6 czerwca 2025 r.

dotyczących rudy w surowej, nieprzetworzonej postaci, takiej jak ta wykorzystywana przez producentów eksportujących) można było stwierdzić nieznieształcony charakter oraz reprezentatywne ilości i poziomy cen. Jeżeli chodzi o porównanie oparte na geologii i klasach, tureckie złoża nie mają znaczenia dla ustalenia wartości odniesienia dla rudy barytu, ponieważ dane pochodzą wyłącznie z GTA w odniesieniu do przywozu, a zatem nie odzwierciedlają cen tureckiej produkcji krajowej, lecz raczej ceny kształtowane przez konkurencję takiej produkcji krajowej z przywozem międzynarodowym. Ponadto, chociaż dane dotyczące przywozu mogą obejmować różne poziomy jakości i klasy, reprezentatywna nieznieształcona wielkość przywozu rudy barytu do Turcji była wystarczająca do zapewnienia, by ostateczna średnia łagodziła wpływ wszelkich wartości odstających. Jeżeli wielkość przywozu rudy barytu jest reprezentatywna i nie występują inne szczególne okoliczności, które czyniłyby tę wielkość przywozu nieodpowiednią (co nie ma miejsca w tym przypadku), nie ma obiektywnego powodu, aby wyłączyć stosowanie tych statystyk. W każdym razie ceny importowe przy przywozie rudy barytu do Turcji są spójne z informacjami rynkowymi dotyczącymi cen indyjskich⁽⁸⁰⁾. W związku z tym nie można było przyjąć argumentów Redstar.

(114) W odpowiedzi na drugą notę przedsiębiorstwo Chutian oświadczyło, że używa CO₂ klasy przemysłowej, podczas gdy wydaje się, iż statystyki dotyczące CO₂ wykorzystane przez Komisję łączą ceny CO₂ klasy przemysłowej i CO₂ klasy żywnościowej. Ponadto Chutian argumentowało, że proponowane koszty CO₂ są zawyżone ze względu na uwzględnienie wysokich kosztów transportu związanych ze stalowymi cylindrami (podczas gdy Chutian kupuje CO₂ w ciężarówkach). W związku z tym Chutian zwróciło się do Komisji o skorygowanie cen CO₂ tak, aby wyeliminować te dodatkowe koszty i zniekształcenia. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, wobec braku wiarygodnej wartości odniesienia w Turcji, Komisja wykorzystwała dane z GTA dotyczące przywozu indyjskiego CO₂ (główny eksporter CO₂ w innej, skroplonej postaci), które są łatwo dostępne. Komisja starała się zapewnić, aby statystyki obejmowały CO₂ w postaci wykorzystywanej przez producentów eksportujących, i należycie sprawdziła, czy istnieją wystarczające reprezentatywne nieznieształcone ilości przywiezionego CO₂, tak aby uzyskana ostateczna średnia automatycznie ograniczała wpływ wszelkich potencjalnych nietypowych cen w dolnej i górnej części przedziału, odzwierciedlając tym samym potencjalnie różne rodzaje transportu. W związku z tym nie ma obiektywnego powodu, aby wykluczyć statystyki GTA wykorzystane w odniesieniu do CO₂. Ponadto Chutian nie wykazało, że wartość odniesienia ustalona dla CO₂ obejmuje (i w jakim stopniu) różne klasy CO₂ i środki transportu (cylindry lub ciężarówki) i w jakim stopniu ceny tych dwóch klas byłyby różne. Zatem argument Chutian odrzucono.

(115) Co do wartości odniesienia dla CO₂, przedsiębiorstwo Kandelium argumentowało ponadto, że średnia światowa cena importowa skroplonego CO₂ z Indii nie jest reprezentatywna dla kosztów, które ponieśliby tureccy producenci (których od Indii dzieli duża odległość), ze względu na krótkie, lądowe trasy transportowe do największych importerów (którymi są głównie państwa sąsiadujące). Następnie Kandelium zaproponowało, by cenę CO₂ oprócz na krajach, do których skroplony CO₂ trzeba wysłać drogą morską, takich jak Tajlandia czy USA. Należy przypomnieć, że Komisja zastosowała w tym przypadku obiektywne i przejrzyste kryteria przy ustalaniu kosztów odniesienia dla skroplonego CO₂ na podstawie światowego przywozu skroplonego CO₂ z Indii. Wobec braku reprezentatywnych cen skroplonego CO₂ w Turcji Komisja zastosowała alternatywną odpowiednią wartość odniesienia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zastosowana alternatywna wartość odniesienia nie jest jednak powiązana z Turcją ani tureckimi producentami w żaden istotny sposób, który uzasadniałby uwzględnienie odległości między Indiami a Turcją. Fakt, że największymi importerami CO₂ są państwa sąsiadujące z Indiami, potwierdza jedynie wnioski Komisji zawarte w pierwszej nodzie, zgodnie z którymi produkcja i konsumpcja skroplonego CO₂ mają bardziej regionalny charakter (m.in. ze względu na wymagany specjalistyczny sprzęt i stosowane systemy bezpieczeństwa) i w związku z tym światowy handel CO₂ jest ograniczony. Zatem wykorzystanie cen indyjskich do określenia kosztów reprezentatywnych dla kosztów CO₂ ponoszonych przez chińskich producentów było uzasadnione.

(116) W nawiązaniu do drugiej noty przedsiębiorstwo Kandelium zauważyło również, że nie odniesiono się do gazu ziemnego jako czynnika produkcji, i argumentowało, że Komisja powinna uwzględnić przy obliczaniu wartości normalnej odpowiednią cenę gazu ziemnego, ponieważ jest on ważnym źródłem energii, a zatem częścią kosztów produkcji. Zauważono, że Komisja należycie uwzględniła i odzwierciedliła przy konstruowaniu wartości normalnej wszystkie czynniki produkcji wykorzystywane przez producentów eksportujących (zaklasyfikowane jako surowce naturalne lub źródła energii), z wyjątkiem materiałów zużywalnych. Ponadto dane dotyczące czynników produkcji zostały należycie zgłoszone przez producentów eksportujących objętych próbą, odpowiednio sprawdzone i zweryfikowane podczas kontroli na miejscu, a gaz ziemny nie został zgłoszony przez producentów eksportujących jako czynnik produkcji ani źródło energii.

⁽⁸⁰⁾ Zob. <https://www.imarcgroup.com/barite-pricing-report>, dostęp: 6 czerwca 2025 r.

Siła robocza

- (117) Jeśli chodzi o koszty pracy, aby ustalić średnie godzinowe koszty pracy w Turcji, Komisja oparła się na statystykach opublikowanych przez Turecki Instytut Statystyczny⁽⁸¹⁾ i wykorzystała szczegółowe dane za 2022 r. na temat wynagrodzeń w sektorze produkcyjnym odnoszące się do „Produkcji chemikaliów” – kodu NACE 20 według klasyfikacji NACE Rev. 2. Średnią miesięczną wartość za 2022 r. odpowiednio skorygowano o inflację przy użyciu wskaźnika godzinowych kosztów pracy opublikowanego przez Turecki Instytut Statystyczny⁽⁸²⁾ w celu dostosowania do okresu objętego dochodzeniem (IV kw. 2023 r. – III kw. 2024 r.) i należyte skorygowano, aby uwzględnić klasę wielkości przedsiębiorstwa pod względem liczby pracowników.
- (118) W odpowiedzi na druga notę przedsiębiorstwo Redstar argumentowało, że zaproponowana przez Komisję wartość odniesienia dla godzinowych kosztów pracy, oparta na danych Tureckiego Instytutu Statystycznego (TurkStat) za 2022 r., jest niereprezentatywna dla okresu objętego dochodzeniem ze względu na niedopasowanie czasowe i wysoką inflację. Redstar zaproponowało, by zamiast tego jako neutralną, mającą zastosowanie do przemysłu wartość referencyjną wykorzystać dane OECD za 2024 r. dotyczące wynagrodzeń osób otrzymujących w Turcji płacę minimalną. Ponadto Redstar zakwestionowało zróżnicowanie kosztów pracy ze względu na wielkość przedsiębiorstwa, twierdząc, że nie było to zgodne z realiami produkcji chemikaliów i że wynagrodzenia określone w układach zbiorowych również nie miały zastosowania do Redstar. Po pierwsze, stosując art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, Komisja nie bierze pod uwagę kosztów pracy wykazanych przez producentów eksportujących (w tym kwestii takich jak niestosowanie kryteriów opartych na wielkości lub brak układów zbiorowych), ponieważ na sektor węgla baru wpływają zakłócenia kosztów wynagrodzeń, jak wskazano w motywie 38. Co więcej w przeciwieństwie do statystyk OECD zaproponowanych przez Redstar koszty pracy pozyskane od TurkStat dostarczają bardziej precyzyjnych danych sektorowych. Ponadto baza danych OECD obejmuje jedynie płace minimalne w Turcji (podczas gdy TurkStat wykazuje średnie wynagrodzenia), co dodatkowo zmniejsza jej reprezentatywność i adekwatność jej stosowania. Wreszcie fakt, że dostępne dane TurkStat dotyczą 2022 r. i zostały skorygowane o inflację, aby odpowiednio odzwierciedlić deprecjację liry tureckiej między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem, nie sprawia, że ta wartość odniesienia jest mniej wiarygodna lub nieodpowiednia do stosowania. W związku z tym przedstawiona przez Redstar propozycja, by wykorzystać statystyki OECD, została odrzucona.

Energia elektryczna

- (119) Komisja wykorzystała taryfy opłat za energię elektryczną oparte na cennikach publikowanych przez Urząd Regulacji Rynku Energii (EPDK)⁽⁸³⁾ w jego regularnych komunikatach prasowych. Komisja wykorzystała dane dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej w kuruszach/kWh dla sektora przemysłowego za IV kwartał 2023 r. – III kwartał 2024 r., tj. okres objęty dochodzeniem.

Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zyski i amortyzacja

- (120) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „[s]konstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.
- (121) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracujących producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.
- (122) W celu ustalenia niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja wykorzystała dane finansowe za 2024 r. przedsiębiorstw Sisecam (w segmencie chemicznym) i Alkim, pozyskane ze stron internetowych tych przedsiębiorstw⁽⁸⁴⁾ i przedstawione w drugiej notce.

⁽⁸¹⁾ Koszty pracy są dostępne pod adresem: <http://www.turkstat.gov.tr/>.

⁽⁸²⁾ <https://data.tuik.gov.tr>.

⁽⁸³⁾ EPDK | Urząd Regulacji Rynku Energii (epdk.gov.tr) => „Press releases” => proszę wybrać „Electricity electricity market board decisions”.

⁽⁸⁴⁾ <https://www.alkim.com.tr/files/file/dosya-Vb5yp4tsYm0EUPq-2024.pdf> (dostęp: 22 maja 2025 r.) oraz https://www.sisecam.com/en/s-investor-relations/Documents/Annual%20Reports/SCAM_FRAE_2024_MTB_uyg_23.pdf (dostęp: 22 maja 2025 r.).

- (123) W odpowiedzi na drugą notę przedsiębiorstwo Chutian zakwestionowało wykorzystanie kwot zysków oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych producenta siarczanu chromu (Sisecam), argumentując, że procesy produkcji nie są porównywalne pod względem metod technicznych, surowców i sprzętu i że wykorzystanie kwot dotyczących tego producenta zniekształciłoby wyniki. Po pierwsze, bezsporne jest, że siarczan chromu stanowi produkt chemiczny, a zatem należy do tej samej ogólnej kategorii produktów co węgiel baru. Po drugie, jak wskazano również w skardze i wbrew twierdzeniom Chutian, procesy produkcji tych dwóch produktów cechują się podobieństwami pod względem etapów produkcji (np. mycie i suszenie), a także wykorzystywanych w obu przypadkach podstawowych surowców (surowce zawierające metale). Ponadto przedsiębiorstwo Chutian nie wyjaśniło, w jaki sposób domniemana różnica w metodzie produkcji wpłynęła na koszty sprzedaży i koszty ogólne, na które nie mają wpływu koszty produkcji. W każdym razie różnice opisane przez Chutian nie mogą unieważnić wniosku Komisji, że siarczan chromu należy do tej samej ogólnej kategorii produktów co węgiel baru. Ponadto, w każdym razie, Chutian nie przedstawiło szczegółowych informacji na temat żadnego reprezentatywnego producenta innych alternatywnych produktów ani w odpowiedzi na pierwszą notę, ani w odpowiedzi na drugą notę. Zatem twierdzenie Chutian odrzucono.
- (124) Ponadto przedsiębiorstwo Kandelium argumentowało w swojej odpowiedzi na drugą notę, że dane finansowe Alkim nie były wykorzystane do obliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Kandelium stwierdziło, że podczas Alkim wykorzystuje w procesie produkcji naturalnie występujące minerały i wiąże się z minimalną lub zerową liczbą reakcji chemicznych, proces produkcji Sisecam (drugiego reprezentatywnego producenta wskazanego w przedmiotowej sprawie) jest zarówno znacznie bardziej złożony, jak i obejmuje wiele reakcji chemicznych. Zauważono, że zarówno Alkim, jak i Sisecam wytwarzają produkty chemiczne, a dokładniej rzecz ujmując – sole nieorganiczne, należące do tej samej ogólnej kategorii produktów. Złożoność procesu produkcji i liczba reakcji chemicznych podczas produkcji stanowią jedynie jeden z aspektów pomagających Komisji ocenić podobieństwo między produktami i nie mogą same w sobie podważyć dokonanego przez Komisję w przedmiotowej sprawie wyboru reprezentatywnych produktów i producentów. Tym bardziej dotyczy to sytuacji, w której uwzględnia się koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, na które nie mają wpływu koszty produkcji.
- (125) Ponadto w odpowiedzi na drugą notę Chutian argumentowało, że nie należy brać pod uwagę kwot zysków oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Sisecam, ponieważ są one niezwykle wysokie w porównaniu z kwotami Alkim. Odnosząc się do art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, Chutian argumentowało, że fakt, iż inny producent (Alkim) ma znacznie niższe zyski oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, powinien prowadzić do wniosku, że zyski oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne Sisecam są niezwykle wysokie. Po pierwsze, art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego stosuje się w odniesieniu do konstruowania wartości normalnej w przypadkach, gdy nie występują znaczące zakłócenia, w związku z czym jego przywołanie przez Chutian nie jest zasadne. Wbrew temu, co twierdzi Chutian, Komisja nie jest zobowiązana do wykorzystywania wyłącznie takich danych przedsiębiorstw, które mieściłyby się w określonym przedziale lub określonych przedziałach. Ponadto zauważono, że poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Sisecam w 2024 r. był porównywalny z poziomem z 2023 r., a zatem nie można go uznać za nietypowy ani niezwykle dla tego konkretnego przedsiębiorstwa. W związku z tym argument Chutian odrzucono.
- (126) Ponadto Chutian argumentowało, że jeżeli informacje finansowe wielu przedsiębiorstw uznaje się za odpowiednie do skonstruowania wartości normalnej, kwotom ich zysków oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych należy przypisać jednakową wagę, a uzyskane wartości nie powinny opierać się na średniej wartości. Stosowanie średnich ważonych kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w odniesieniu do reprezentatywnych producentów jest stałą praktyką Komisji, stosowaną przez nią w celu zapewnienia, aby przy ustalaniu odpowiednich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków należycie odzwierciedlić wielkość, obroty, a tym samym wpływ gospodarczy i finansowy danego producenta w reprezentatywnym kraju.

3.1.5. Obliczenie wartości normalnej

- (127) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (128) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość nieznieskształconych kosztów produkcji. Komisja zastosowała nieznieskształcone koszty jednostkowe do rzeczywistego zużycia poszczególnych czynników produkcji współpracującego producenta eksportującego. Powyższe wskaźniki zużycia zostały sprawdzone podczas weryfikacji. Komisja pomnożyła wskaźniki zużycia przez nieznieskształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.1.4.1 powyżej.
- (129) Po ustaleniu nieznieskształconych kosztów produkcji Komisja zastosowała kwotę pośrednich kosztów produkcji, jak opisano w motywie 121, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk, które w ocenie Komisji,

prowadziłyby do uzyskania „odpowiednich” kwot w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) akapit ostatni rozporządzenia podstawowego. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski określono na podstawie sprawozdań finansowych Sisecam i Alkim, jak wyjaśniono w motywie 122. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów, obliczone jako średnia ważona dla obu przedsiębiorstw i zastosowane do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniosły 22,5 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów, obliczony jako średnia ważona dla obu przedsiębiorstw i zastosowany do nieznieskształconych kosztów produkcji wyniósł 9,9 %.

- (130) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny ex-works zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.1.6. Cena eksportowa

- (131) Objęci próbą producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii, do niezależnych klientów, nie mieli powiązanych importerów ani jednostek pełniących równoważne funkcje w Unii, a cenę eksportową stanowiła cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.7. Porównanie

- (132) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie ex-works. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu ex-works; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.1.7.1. Dostosowania wartości normalnej

- (133) Jak wyjaśniono w motywie 127, wartość normalną ustalono na poziomie handlu ex-works poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. Komisja dokonała także dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego pod kątem różnicy w wysokości podatków pośrednich między sprzedażą eksportową z Chin do Unii a wartością normalną z wyłączeniem podatku VAT.

3.1.7.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (134) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu ex-works dokonano dostosowań z tytułu: kosztów frachtu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku oraz kosztów dodatkowych.

- (135) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i opłaty bankowe.

3.1.8. Marginesy dumpingu

- (136) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (137) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesów dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Guizhou Redstar Developing CO., LTD.	83,9 %
Hubei Jingshan Chutian Barium Salts Co., Ltd.	72,6 %

- (138) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniej ważonej marginesu dumpingu, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym margines ten określono na podstawie marginesów ustalonych dla objętych próbą producentów eksportujących.
- (139) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących ustalono na 78,2 %.
- (140) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących w ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii wyrażona jako odsetek łącznego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ustalonego na podstawie danych Eurostatu.
- (141) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił powyżej 95 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie poddanego indywidualnemu badaniu i objętego próbą współpracującego przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu.
- (142) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące dla pozostałych przedsiębiorstw współpracujących i całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Guizhou Redstar Developing CO., LTD.	83,9 %
Hubei Jingshan Chutian Barium Salts Co., Ltd.	72,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	78,2 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	83,9 %

3.2. Indie

3.2.1. Wartość normalna

- (143) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla współpracującego producenta eksportującego była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez jedyne producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (144) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producenta eksportującego z reprezentatywną sprzedażą krajową. Komisja ustaliła, że w Indiach produkowano tylko jeden rodzaj produktu i że rodzaj produktu sprzedawany na rynku krajowym był porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii.
- (145) Następnie Komisja określiła udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.

- (146) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (147) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (148) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest poniżej jednostkowego kosztu produkcji.
- (149) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że mniej niż 80 % całej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.

3.2.2. Cena eksportowa

- (150) Jako że jedyny producent eksportujący wywoził produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.2.3. Porównanie

- (151) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałóżono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.2.3.1. Dostosowania wartości normalnej

- (152) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu kosztów transportu krajowego i ubezpieczenia.
- (153) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, koszty pakowania, prowizje i inne bonifikaty.

3.2.3.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (154) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu kosztów transportu wywozowego, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku.
- (155) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, opłaty bankowe i koszty pakowania.

3.2.4. Margines dumpingu

- (156) W przypadku współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (157) Na tej podstawie obliczony został tymczasowy średni ważony margines dumpingu dla producenta eksportującego, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem, który wynosi 4,6 %.
- (158) Poziom współpracy w przypadku Indii jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił 100 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie jednego przedsiębiorstwa współpracującego.
- (159) Na tej podstawie wyliczono następujący tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Vishnu Barium Private Limited	4,6 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Indii	4,6 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (160) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez jednego producenta w Unii. Producent ten reprezentuje przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (161) Na podstawie odpowiedzi przemysłu Unii na pytania zawarte w kwestionariuszu ustalono, że łączna produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 18 000–22 000 ton.
- (162) Ponieważ w Unii jest tylko jeden producent, obliczone wskaźniki szkody oraz marginesy podcięcia cenowego i zaniżania cen przedstawiono w przedziałach w celu zachowania poufności zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (163) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie odpowiedzi przemysłu Unii na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacji Eurostatu.
- (164) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	80 000 – 85 000	75 000-80 000	55 000-60 000	50 000-55 000
Indeks	100	96	69	65

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat

- (165) Konsumpcja w Unii w okresie badanym zmniejszyła się, przy czym między 2022 r. a 2023 r. odnotowano gwałtowny spadek. Ogółem w okresie badanym konsumpcja w Unii spadła o 35 %. Spadek ten wynikał głównie z obniżenia się popytu w sektorze budowlanym, w którym szeroko wykorzystuje się węglan baru (np. do produkcji cegieł glinianych lub fryt i glazur do elementów ceramicznych).

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (166) Komisja zbadała, czy przywóz produktu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (167) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z Chin i Indii był powyżej progu de minimis, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosił 40–55 % w przypadku Chin i 20–35 % w przypadku Indii.
- (168) Warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z Chin i Indii oraz między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym z Unii były zbliżone. W szczególności przywożone produkty konkurowały ze sobą nawzajem i z węglanem baru produkowanym w Unii. Znaczny poziom przywozu o podobnej strategii cenowej i podobnym poziomie cen wskazuje na wspólny i równoczesny wpływ na przemysł Unii. Producenci eksportujący z państw, których dotyczy postępowanie, sprzedają duże ilości węgla baru na rynek unijny, jak wskazano w tabeli 3. W odniesieniu do tej kwestii należy jeszcze zauważyć, że węgiel baru to ogólnie towar, który jest porównywalny niezależnie od pochodzenia, a węgiel baru z państw, których dotyczy postępowanie, zasadniczo ma takie same cechy jak węgiel baru produkowany w UE. Ponadto w całym okresie badanym przywóz z poszczególnych państw, których dotyczy postępowanie, w znacznym stopniu podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii i opierał się na podobnych wzorcach cen.
- (169) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z Chin i Indii został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (170) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku w przypadku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, ustalono poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją na rynku unijnym (zob. tabela 2 powyżej).
- (171) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Chiny				
Wielkość przywozu	41 229	37 293	28 912	26 186
Indeks	100	90	70	64
Udział w rynku (%)	40–55	40–55	40–55	40–55
Indeks	100	94	101	98

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Indie				
Wielkość przywozu	12 343	12 667	12 525	13 033
<i>Indeks</i>	100	94	101	98
Udział w rynku (%)	10–25	10–25	15–30	20–35
<i>Indeks</i>	100	106	146	163
Wszystkie państwa, których dotyczy postępowanie				
Wielkość przywozu	53 572	49 960	41 437	39 219
<i>Indeks</i>	100	93	77	73
Udział w rynku (%)	55–70	55–70	65–80	65–80
<i>Indeks</i>	100	97	111	113
Źródło: Odpowiedź producenta unijnego na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.				

(172) Mimo że w okresie badanym popyt spadł o 35 %, co widać w tabeli 2, wielkość przywozu z Chin i Indii w tym samym okresie zmniejszyła się w ujęciu łącznym o jedynie 27 %. Spadek ten można przypisać głównie Chinom – wielkość przywozu z Chin zmalała o 36 %, ale ich udział w rynku utrzymywał się w okresie badanym na dość stabilnym poziomie. Z drugiej strony wielkość przywozu z Indii spadła jedynie o 2 %, podczas gdy ich udział w rynku w okresie badanym wzrósł znacznie, o 63 %. Ogółem udział Chin i Indii w rynku zmniejszył się w okresie badanym o 13 %.

4.4. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe oraz tłumienie cen

(173) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów eksportujących w Chinach, jedyne go producenta eksportującego w Indiach i producenta unijnego, a także odpowiedzi importerów niepowiązanych (w odniesieniu do kosztów ponoszonych po przywozie).

(174) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/t)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Chiny				
Średnia cena	589	856	522	565
<i>Indeks</i>	100	145	89	96
Indie				
Średnia cena	510	795	522	558
<i>Indeks</i>	100	156	102	109

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wszystkie państwa, których dotyczy postępowanie				
Średnia cena	571	841	522	563
Indeks	100	147	91	99
Źródło: Eurostat.				

- (175) Średnia cena przywozu z Chin najpierw w 2022 r. wzrosła i osiągnęła poziom 856 EUR/t (wobec 589 EUR/t w 2021 r.), następnie gwałtownie spadła do 522 EUR/t w 2023 r., po czym zwiększyła się do 565 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Średnia cena przywozu z Indii kształtowała się podobnie. Najpierw w 2022 r. ostro wzrosła i osiągnęła poziom 795 EUR/t (wobec 510 EUR/t w 2021 r.), następnie gwałtownie spadła do 522 EUR/t w 2023 r., po czym zwiększyła się do 563 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem ceny importu z Chin wzrosły o 9 %, podczas gdy ceny indyjskie nieco spadły, o 1 %.
- (176) Cena jednostkowa przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym spadła o 1 %. W okresie badanym ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, były jednak stale niższe od obserwowanych unijnych cen sprzedaży, jak pokazano w tabelach 4 i 8.
- (177) Ceny importowe w tabeli 4 są wyrażone zgodnie z warunkami CIF. Gdyby jednak cła przywozowe w wysokości 5 % i poprzednie rezydualne cła antydumpingowe (tj. 56,4 EUR/t) dodano do chińskich cen w 2021 r. i w pierwszych trzech kwartałach 2022 r., średnia cena importowa wyniosłaby 678 EUR/t w 2021 r. i 946 EUR/t w 2022 r. Po dodaniu ceł przywozowych i ceł antydumpingowych chińskie ceny wraz z kosztami wyładunku były wyższe niż ceny sprzedaży przemysłu Unii w 2021 r. i mieściły się w zakresie cen sprzedaży przemysłu Unii w 2022 r. (zob. tabela 8).
- (178) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez producenta unijnego wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
 - 2) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od chińskich i indyjskich producentów objętych próbą na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (179) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów producenta unijnego w okresie objętym dochodzeniem. Wykazało to średni ważony margines podcięcia cenowego wynoszący 35–45 % dla przywozu z Chin i 30–40 % dla przywozu z Indii. W ujęciu łącznym średnie ważne podcięcie cenowe w przypadku objętych próbą producentów w Chinach i Indiach wynosiło 35–45 %.
- (180) Presja wywierana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodowała również znaczne tłumienie cen, o czym świadczy fakt, że przemysł Unii nie był w stanie podnosić cen w takim samym tempie, w jakim rosły jego koszty, szczególnie po 2022 r. Jak pokazano w tabeli 8, koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły w okresie badanym o 89 %, podczas gdy ceny sprzedaży przemysłu Unii wzrosły o 64 %. Ten niewystarczający wzrost cen spowodował znaczną utratę wielkości sprzedaży i udziału w rynku oraz gwałtowny spadek rentowności.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (181) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.

- (182) Jak wspomniano w motywie 8, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii nie zastosowano kontroli wyrywkowej. W związku z tym w celu określenia szkody Komisja nie wprowadziła rozróżnienia między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody, gdyż jest tylko jeden znany producent unijny.

4.5.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (183) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	25 000–29 000	34 000–38 000	16 000–20 000	18 000–22 000
<i>Indeks</i>	100	136	67	76
Moce produkcyjne (w tonach)	50 000–70 000	50 000–70 000	50 000–70 000	50 000–70 000
<i>Indeks</i>	100	100	100	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	40–50	50–60	25–35	25–35
<i>Indeks</i>	100	136	67	76

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (184) Choć moce produkcyjne w całym okresie badanym utrzymywały się na stałym poziomie, w 2022 r. odnotowano gwałtowny wzrost produkcji (36 %), po czym w 2023 r. doszło do drastycznego spadku (51 %) i w okresie objętym dochodzeniem nastąpił nieznaczny wzrost (9 %). Tendencja ta pokazuje, że produkcja spadła po wygaśnięciu w dniu 29 września 2022 r. unijnych środków antydumpingowych wobec przywozu węgla baru z Chin. Faktycznie w latach 2011–2022, kiedy środki obowiązywały, produkcja producenta unijnego wzrosła o 36 %, mimo że konsumpcja w UE w tym samym okresie spadła o 4 %. Od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem w obliczu malejącego popytu (o 35 %) produkcja w UE spadła o 44 %, podobnie jak wielkość sprzedaży, która w tym samym okresie również zmalała, jak pokazano w tabeli 6 poniżej.

- (185) W wyniku stabilnego poziomu mocy produkcyjnych i spadku produkcji wykorzystanie mocy produkcyjnych w okresie badanym zmniejszyło się o 24 %. Moce produkcyjne nie są czynnikiem wymienionym w art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ale stanowią parametr niezbędny do określenia wykorzystania mocy produkcyjnych.

4.5.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(186) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	25 000–30 000	25 000–30 000	12 000–22 000	10 000–20 000
<i>Indeks</i>	100	103	54	49
Udział w rynku (%)	30–40	30–40	20–30	20–30
<i>Indeks</i>	100	106	79	76

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(187) Całkowita wielkość sprzedaży dokonanej przez producenta unijnego na rzecz klientów niepowiązanych w UE wzrosła o 3 % między 2021 r. a 2022 r. Ten nieznaczny wzrost, jak wyjaśniono w motywie 184, wystąpił w warunkach spadku konsumpcji w tym samym roku (4 %) i podczas gdy środki antydumpingowe wobec Chin obowiązywały do września 2022 r. Po 2022 r. wielkość sprzedaży producenta unijnego na rynku unijnym gwałtownie spadła, o 47 % w 2023 r. i o kolejne 9 % w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem całkowita sprzedaż producenta unijnego w UE w okresie badanym spadła o 51 %.

(188) Tendencja ta znajduje odzwierciedlenie w zmianach udziału w rynku producenta unijnego, który to udział wzrósł o 6 % między 2021 r. a 2022 r. i spadł o 30 % między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem.

4.5.1.3. Zatrudnienie i wydajność

(189) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	40–50	60–70	50–60	50–60
<i>Indeks</i>	100	141	122	116
Wydajność (jednostka/pracownik)	500–600	500–600	250–350	300–400
<i>Indeks</i>	100	96	55	66

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (190) Zatrudnienie wzrosło o 41 % w latach 2021–2022, a następnie spadło o 14 % w 2023 r. i o kolejne 5 % w okresie objętym dochodzeniem. Ogółem zatrudnienie w okresie badanym zwiększyło się o 16 %. Początkowy wzrost liczby pracowników wynikał ze szczególnej sytuacji przedsiębiorstwa w następstwie wydzielenia Kandelium z grupy Solvay w 2021 r. Ze względu na tę zmianę w strukturach korporacyjnych Kandelium musiało zatrudnić swoich własnych pracowników do zadań administracyjnych i horyzontalnych, które wcześniej we wszystkich przedsiębiorstwach grupy wykonywali pracownicy Solvay. Niewielki spadek zatrudnienia w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem był związany z pogarszającą się sytuacją na rynku producenta unijnego i jego wynikami.
- (191) Wydajność między 2021 r. a 2022 r. nieznacznie spadła, o 4 %, ponieważ gwałtowne zwiększenie się liczby pracowników (41 %) częściowo skompensował wzrost produkcji (36 %). W dalszym okresie, między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem, wydajność spadła o 30 %.

4.5.1.4. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (192) Wszystkie marginesy dumpingu przekraczały poziom de minimis. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (193) Węglan baru był już przedmiotem dochodzeń antydumpingowych. W 2005 r. nałożono cła antydumpingowe na przywóz węgla baru z Chin. Cła te ostatni raz przedłużono we wrześniu 2017 r., o kolejne pięć lat, w następstwie przeglądu wygaśnięcia⁽⁸⁵⁾. Ponieważ potem nie złożono wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia, środki te wygasły w dniu 29 września 2022 r.
- (194) W 2021 r. i 2022 r. cła antydumpingowe obowiązujące wobec przywozu z Chin wpływały na sytuację przemysłu Unii. W związku z tym w pierwszym roku i w przeważającej części drugiego roku okresu badanego przemysł Unii był chroniony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin.

4.5.1.5. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (195) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez producenta unijnego wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	550–650	900–1 000	1 000–1 100	1 000–1 100
<i>Indeks</i>	100	154	177	164
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	600–700	900–1 000	1 000–1 100	1 200–1 300
<i>Indeks</i>	100	143	168	189

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

⁽⁸⁵⁾ Dz.U. L 250 z 28.9.2017, s. 34.

- (196) Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii między 2021 r. a 2022 r. gwałtownie wzrosła (54 %), między 2022 r. a 2023 r. jeszcze się zwiększyła (14 %), a między 2023 r. a okresem objętym dochodzeniem spadła (-7 %). Tendencja ta była wynikiem przeciwstawnych sił. Z jednej strony ogólny wzrost kosztów surowców, w tym energii, między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem miał znaczący wpływ na koszty produkcji. W istocie w 2022 r. ceny chińskich i indyjskich towarów również były szczególnie wysokie, jak pokazano w tabeli 2. Z drugiej strony panowała presja na obniżenie cen ze względu na presję cenową wywieraną przez tani przywóz z Chin i Indii na kurczącym się rynku. Sytuacja jeszcze pogorszyła się w okresie objętym dochodzeniem, kiedy producent unijny nie był w stanie wchłonąć rosnących kosztów produkcji. Doprowadziło to do niskiego poziomu cen sprzedaży producenta unijnego w okresie objętym dochodzeniem, które były poniżej jego kosztów produkcji.
- (197) Koszty produkcji w okresie badanym stale rosły (89 %), w szczególności między 2021 r. a 2022 r. (43 %). W okresie badanym, zwłaszcza po 2022 r., zwiększyły się koszty zarówno surowców, jak i energii. Ponadto w następstwie podziału grupy Solvay i wydzielenia z niej Kandelium w 2021 r., o czym mowa w motywie 190, producent unijny dokonał szeregu inwestycji i zatrudnił nowych pracowników do zadań administracyjnych i horyzontalnych, co jeszcze zwiększyło jego koszty produkcji w tych latach.
- (198) Ogółem w okresie badanym ceny sprzedaży zwiększyły się o 64 %, ale rosły wolniej niż koszty produkcji (89 %) w tym samym okresie.

4.5.1.6. Koszty pracy

- (199) Średnie koszty pracy producenta unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	80 000–85 000	87 000–92 000	90 000–95 000	100 000–105 000
Indeks	100	109	114	123

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (200) Jednostkowy koszt pracy w okresie badanym konsekwentnie rósł. Zaobserwowany wzrost kosztów pracy wynikał z inflacji w tym okresie (średnio 5 % rocznie) oraz z faktu, że producent unijny musiał zatrudnić nowych pracowników do zadań administracyjnych i horyzontalnych po oddzieleniu się od grupy Solvay w 2021 r., jak wspomniano powyżej. Wynagrodzenia tych pracowników były wyższe niż średnie wynagrodzenie pracowników bezpośrednio zaangażowanych w produkcję.

4.5.1.7. Zapasy

- (201) Stan zapasów producenta unijnego kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	4 000–5 000	5 000–6 000	3 000–4 000	9 000–10 000
Indeks	100	124	85	198

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	17	16	22	44

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(202) Poziom zapasów wzrósł niemal dwukrotnie w okresie badanym, w szczególności w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to osiągnął 44 % wielkości produkcji. W latach 2021–2023 pozostawał stosunkowo stabilny, przy czym w 2022 r. nastąpił wzrost, a następnie w 2023 r. spadek. W okresie objętym dochodzeniem poziom zapasów jednak znacznie wzrósł, co wskazuje na niezwykle wysoki poziom akumulacji. Wzrost ten wynika przede wszystkim z wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych po ostatnich miesiącach 2022 r., który to przywóz doprowadził do spadku wielkości sprzedaży, utraty udziału w rynku i w konsekwencji wyższych poziomów zapasów. Ponadto po zmianie struktury własności producenta unijnego przedsiębiorstwo to zmieniło swoje systemy sprawozdawcze, co doprowadziło do aktualizacji wyceny zapasów.

(203) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(204) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji producenta unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	(-)5 – 5	0 – 10	(-)20 – (-)30	(-)25 – (-)35
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	3 500 000–4 000 000	500 000–1 000 000	(-)4 500 000–(-)5 000 000	(-)12 000 000–(-)12 500 000
<i>Indeks</i>	100	17	- 119	- 304
Inwestycje (w EUR)	150 000–200 000	250 000–300 000	650 000–700 000	1 450 000–1 500 000
<i>Indeks</i>	100	144	353	762
Zwrot z inwestycji (%)	(-)5 – 5	20 – 30	(-)60 – (-)70	(-)60 – (-)70
<i>Indeks</i>	- 100	4 096	- 10 552	- 9 782

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(205) Komisja określiła rentowność producenta unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Producent unijny osiągnął próg rentowności w 2021 r. i był rentowny w 2022 r., kiedy to nadal obowiązywały środki antydumpingowe wobec przywozu węgla baru po cenach dumpingowych z Chin. Po wygaśnięciu tych środków we wrześniu 2022 r. producent unijny poniósł znaczne straty w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Wynikały one ze wzrostu kosztów produkcji w tym okresie i spadku cen towarów z Indii i Chin. W rezultacie producent unijny nie był w stanie w pełni odzyskać rosnących kosztów poprzez podniesienie cen.

- (206) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych zmniejszyły się w latach 2021 i 2022 i stały się ujemne w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Wpływ na to miały głównie tendencja rentowności opisana w motywie 204 oraz stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego przedstawiony w motywie 201. Na kształtowanie się przepływów środków pieniężnych wpływały również pewne korekty w zbadanym sprawozdaniu finansowym producenta unijnego, związane z pewną aktualizacją wyceny zapasów i realokacją kosztów po tym, jak producent unijny zmienił system sprawozdawczy w okresie objętym dochodzeniem. Przepływy środków pieniężnych w latach 2021–2023 konsekwentnie i szybko spadały, głównie z powodu malejącej rentowności.
- (207) W przeciwieństwie do wszystkich innych obserwowanych wskaźników inwestycje w tym okresie stale rosły. Powód tego wzrostu nie jest odzwierciedleniem żadnych pozytywnych wyników w tym okresie. W istocie wzrost ten wynikał wyłącznie z zaległej, jednorazowej inwestycji związanej z środkami na rzecz ochrony zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska, które wstrzymywano w latach poprzedzających podział grupy Solvay i wydzielenie z niej producenta unijnego. Inwestycje te były niezbędne i niezależne od ogólnego rozwoju działalności producenta unijnego.
- (208) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Ze względu na wzrost inwestycji w tym okresie i malejącą rentowność zwrot z inwestycji w tym okresie znacznie spadł.

Wnioski dotyczące szkody

- (209) Między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem w obliczu znacznego spadku popytu (-35 %) wielkość przywozu z Indii i Chin również zmalała, jednak w mniejszym stopniu (-27 %), co doprowadziło do wzrostu łącznego udziału tych państw w rynku UE o 13 % w okresie badanym, ze szkodą dla przemysłu Unii, który stracił 24 % rynku UE. Przywóz ten wprowadzano do UE po cenach, które utrzymywały się na stałym poziomie (w przypadku Chin) lub zwiększyły się tylko nieznacznie (w przypadku Indii), w obliczu istotnego wzrostu kosztów produkcji i wysokiej inflacji. W rezultacie przywóz towarów po cenach dumpingowych zarówno z Chin, jak i z Indii podcinał ceny unijne w okresie badanym.
- (210) Jedynymi wskaźnikami wykazującymi pozytywną tendencję były zatrudnienie, koszty zatrudnienia i inwestycje w okresie badanym. Niemniej kształtowanie się tych wskaźników wynikało z podziału grupy Solvay i wydzielenia z niej producenta unijnego w 2021 r.
- (211) Wszystkie pozostałe wskaźniki wyraźnie wykazują negatywną tendencję w okresie badanym, w szczególności od września 2022 r., kiedy to wygasły poprzednie środki antydumpingowe wobec przywozu węgla baru z Chin. W istocie całkowita sprzedaż przemysłu Unii w tym okresie obniżała się w szybszym tempie niż konsumpcja. Tendencja ta znalazła również odzwierciedlenie w spadku wielkości produkcji i wyższym poziomie zapasów. Jednocześnie koszty produkcji gwałtownie wzrosły, z powodu zwiększenia się kosztów surowców i energii po 2022 r. Równolegle presja cenowa wynikająca z przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin i Indii uniemożliwiła przemysłowi Unii dostosowanie cen nawet w celu pokrycia kosztów produkcji, co doprowadziło do poważnych strat w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Obniżająca się rentowność znalazła również odzwierciedlenie w ujemnych przepływach środków pieniężnych i ujemnym zwrocie z inwestycji w tym okresie. Te negatywne zmiany wpłynęły na zdolność przemysłu Unii do pozyskiwania kapitału, co utrudniało mu wzrost.
- (212) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (213) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Tymi czynnikami są przywóz z innych państw trzecich, wyniki wywozu producenta unijnego i spadek konsumpcji w Unii.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (214) Chociaż wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym zmniejszyła się, w obliczu gwałtownego spadku konsumpcji w Unii, w rezultacie łączny udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 13 %. W tym samym czasie udział przemysłu Unii w rynku obniżył się o 24 %.
- (215) Wydaje się, że w pierwszych dwóch latach okresu badanego (w 2021 r. i 2022 r.) sytuacja przemysłu Unii poprawiała się po wcześniejszym dumpingu. W tych latach pandemia COVID-19 doprowadziła do światowego kryzysu dotyczącego łańcuchów dostaw, który wpłynął również na rynek węgla baru. W tym okresie produkcja przemysłu Unii wzrosła o 36 %, w obliczu spadku popytu o 4 %. W 2022 r. udział przemysłu Unii w rynku zwiększył się o 6 %, natomiast udział w rynku państw, których dotyczy postępowanie, zmalał o 3 %. W tym okresie mimo znacznego wzrostu kosztów produkcji przemysłowi Unii udało się osiągnąć niewielki zysk. Ta korzystna sytuacja zmieniła się po wygaśnięciu we wrześniu 2022 r. środków antydumpingowych wobec przywozu węgla baru z Chin, a przywóz z Chin i Indii wprowadzano do UE po cenach, które były znacznie niższe od dalej rosnących kosztów produkcji przemysłu Unii. Przemysł Unii nie był w stanie skorygować w górę swoich cen sprzedaży, aby pokryć rosnące koszty surowców i energii. Aby złagodzić straty w wielkości produkcji i udziale w rynku, producent unijny był zmuszony obniżyć ceny kosztem swojej rentowności w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym tani przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował znaczny spadek cen przemysłu Unii w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (216) Przedsiębiorstwo Kimpe argumentowało, że na kształtowanie się chińskich i indyjskich cen w okresie badanym duży wpływ miała niestabilna sytuacja polityczna w rejonie Morza Czerwonego, która doprowadziła do wzrostu cen w 2022 r. i w mniejszym stopniu w 2023 r. i okresie objętym dochodzeniem, po czym nastąpił spadek cen. Kimpe twierdzi, że niższe ceny importowe węgla baru z Chin wynikały z powrotu do normalnych cen frachtu, a nie wygaśnięcia środków antydumpingowych wobec węgla baru z Chin.
- (217) Chociaż Komisja uważa, że wahania cen frachtu mogły wpływać na ceny importowe przy wywozie z Chin i Indii, ceny te mimo wszystko pozostawały bardzo niskie i znacznie niższe od kosztów produkcji przemysłu Unii w każdym roku okresu badanego. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, znacznie obniżył ceny przemysłu Unii i uniemożliwił podwyżki cen, których w przeciwnym razie dokonano by w celu pokrycia wzrostu kosztów surowców i energii.
- (218) Mając na uwadze powyższe, Komisja tymczasowo ustaliła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Szkoda ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i w cenach.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

(219) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Państwa trzecie	Ilość (w tonach)	43	19	2	6
	Indeks	100	45	5	15
	Udział w rynku (%)	0	0	0	0
	Średnia cena	1 565	9 442	12 965	5 322
	Indeks	100	603	829	340

Źródło: Eurostat.

(220) Poziom przywozu z państw trzecich w okresie badanym był nieznaczny i reprezentował prawie 0 % udziału w rynku między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem. Komisja nie uważa, aby zmiany poziomu przywozu z państw trzecich w jakikolwiek sposób wpłynęły na ocenę związku przyczynowego w tym przypadku.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

(221) Wielkość wywozu producenta unijnego kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Wyniki wywozu producenta unijnego

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	5 500–6 000	6 000–6 500	4 000–4 500	4 500–5 000
Indeks	100	107	78	90
Średnia cena (w EUR/t)	600–700	1 000–1 100	1 000–1 100	1 100–1 200
Indeks	100	156	159	179

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(222) Wyniki przemysłu Unii na rynku trzecim wykazywały bardziej pozytywną tendencję niż wyniki na rynku unijnym. Wywóz dokonywany przez przemysł Unii wzrósł między 2021 r. a 2022 r. o 7 %, w 2023 r. zmniejszył się o 27 %, a następnie w okresie objętym dochodzeniem ponownie zwiększył się o 16 %. Ogółem wielkość sprzedaży do państw trzecich w okresie badanym spadła o 10 %, co było znacznie łagodniejszym spadkiem niż drastyczne obniżenie się sprzedaży na rynku UE.

- (223) Średnia cena wywozu do klientów niepowiązanych poza UE rosła w każdym roku okresu badanego od 2021 r. do okresu objętego dochodzeniem. Ponadto, z wyjątkiem 2023 r., cena eksportowa była wyższa niż ceny krajowe i przewyższała koszty produkcji we wszystkich latach z wyjątkiem okresu objętego dochodzeniem. Nawet w okresie objętym dochodzeniem ceny eksportowe były jednak o 16 % wyższe niż ceny krajowe, a zatem sprzedaż eksportowa w mniejszym stopniu przyczyniła się do strat producenta unijnego.
- (224) W świetle powyższych ustaleń wyniki wywozu nie były w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych pochodzącym z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.3. Spadek konsumpcji w UE

- (225) Jak wskazano w motywie 165, między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem konsumpcja w Unii stale zmniejszała się (spadek ogółem o 35 %) w wyniku malejącego popytu na węglan baru. Komisja zauważa, że mimo tendencji spadkowej popytu przemysł Unii nadal był w stanie osiągnąć próg rentowności w 2021 r. i cieszył się niską, ale dodatnią rentownością w 2022 r. oraz utrzymał swój udział w rynku. Począwszy od 2023 r., przemysł Unii zaczął jednak tracić udział w rynku unijnym (jego udział w rynku w okresie badanym zmniejszył się o 24 %), natomiast udział w rynku przywozu z Chin i Indii w okresie badanym wzrósł o 13 %. Na kurczącym się rynku, na którym konsumpcja stopniowo spadała w okresie badanym, chińscy i indyjscy producenci eksportujący zdołali zwiększyć udział w rynku ze względu na niskie, nieuczciwe ceny, a jednocześnie przemysł Unii stracił udział w rynku. Oznacza to, że chińscy i indyjscy producenci eksportujący zdobyli klientów, którzy w normalnych warunkach konkurencji prawdopodobnie pozyskiwaliby węglan baru od przemysłu Unii.
- (226) Ponadto spadek popytu oraz presja cenowa wywierana przez przywóz z Chin i Indii, o której mowa w motywie 180, uniemożliwiły przemysłowi Unii podniesienie cen w celu pokrycia rosnących kosztów produkcji. Wzrost kosztów (89 % w okresie badanym) wynikał między innymi ze wzrostu kosztów energii w tym samym okresie. Komisja uznała zatem, że spadek konsumpcji na rynku UE nie był w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych pochodzącym z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.4. Koszt produkcji i inwestycji

- (227) W okresie badanym koszt produkcji przemysłu Unii wzrósł o 89 % ze względu na znaczny wzrost kosztów surowców (barytu i koksu naftowego) oraz znaczny wzrost cen energii w 2022 r. z powodu wojny w Ukrainie. Spadek produkcji w okresie badanym spowodował ponadto wzrost kosztów stałych za wyprodukowaną tonę.
- (228) W tym względzie Komisja zauważyła, że wzrost kosztów produkcji, a w szczególności surowców, powinien mieć podobny wpływ na innych uczestników rynku, biorąc pod uwagę fakt, że przemysł Unii pozyskuje większość najważniejszego surowca, barytu, spoza Unii. W związku z tym taki wzrost kosztów nie był elementem, który powinien być właściwy wyłącznie dla przemysłu Unii, nawet jeżeli ten wzrost kosztów znalazł odzwierciedlenie w cenie przywozu z Chin i Indii tylko w 2022 r., ale nie w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to ceny importowe znacznie spadły.
- (229) W 2022 r., pomimo rosnących kosztów produkcji i cen energii osiągających najwyższe poziomy, przemysł Unii był w stanie podnieść ceny sprzedaży, aby wchłonąć rosnący jednostkowy koszt produkcji, i osiągnął najwyższą rentowność w okresie badanym, co zbiegło się w czasie z najwyższymi cenami przywozu z Chin i Indii w okresie badanym.

- (230) W 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to ceny przywozu z Chin i Indii spadły o około 50 %, przemysł Unii nie był jednak w stanie podnieść cen, aby odzwierciedlić zwiększone koszty, a nawet musiał obniżyć ceny w okresie objętym dochodzeniem. Jednocześnie przemysł Unii mógł sprzedawać swoje produkty po wyższych cenach na rynkach eksportowych niż w UE (z wyjątkiem 2023 r.), co również wskazuje na większą presję cenową na rynku unijnym. Pokazuje to, że z powodu taniego przywozu produktów po cenach dumpingowych z Chin i Indii przemysł Unii nie był w stanie dostosować cen, aby pokryć rosnące koszty. W rzeczywistości przemysł Unii musiał obniżyć ceny ze względu na tłumienie cen przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, co doprowadziło do dalszych strat, spadku ilości sprzedaży i wzrostu poziomu zapasów.
- (231) Jak wyjaśniono w motywie 207, zwiększone inwestycje przemysłu Unii w okresie badanym stanowiły zaległe oraz wymagane inwestycje w celu spełnienia norm w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa i ochrony środowiska i były niezbędne do utrzymania istniejącej produkcji.
- (232) Komisja stwierdziła zatem, że rosnący koszt produkcji nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem. Podobnie nie można uznać, że inwestycje wymagane przez prawo lub niezbędne do utrzymania bezpiecznej produkcji przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (233) Ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, z jednej strony a szkodą poniesioną przez przemysł Unii z drugiej strony. Odnotowano zbieżność w czasie wzrostu udziału w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych i pogorszenia się wyników przemysłu Unii, widocznego w szczególności od 2022 r. Faktycznie, w obliczu spadku popytu, większy udział w rynku przywozu towarów po cenach dumpingowych ograniczał zdolność przemysłu Unii do ustalenia takich cen, które wchłonęłyby rosnące koszty produkcji. Sytuacja ta spowodowała straty producenta unijnego w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem.
- (234) Komisja zbadała inne ewentualne czynniki, które mogły mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii. Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich tych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (235) Wyniki wywozu przemysłu Unii nie osłabiły związku przyczynowego. Wielkość sprzedaży eksportowej obniżyła się znacznie mniej niż sprzedaż w Unii, a ceny eksportowe były dużo wyższe niż ceny krajowe w okresie badanym. Podsumowując, relatywnie lepsze wyniki przemysłu Unii na rynkach eksportowych w porównaniu z rynkiem wewnętrznym UE nie zerwały związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (236) Nie ulega wątpliwości, że w okresie badanym przemysł Unii zmagał się z licznymi wyzwaniami, w szczególności ze spadkiem popytu i wzrostem kosztów produkcji. Gdyby jednak nie presja cenowa wynikająca z przywozu towarów po cenach dumpingowych, przemysł Unii byłby w stanie przenieść wzrost kosztów i odpowiednio zareagować na zmieniające się warunki rynkowe. W całym okresie badanym średnie ceny importowe przy wywozie z Indii i Chin rzeczywiście były niższe od kosztów produkcji przemysłu Unii. Jak zauważono powyżej, przywóz towarów po cenach dumpingowych uniemożliwił producentowi unijnemu podniesienie cen w celu przeniesienia wzrostu kosztów.
- (237) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły ani nie zerwały związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Szkoła konkretnie polega na zmniejszeniu udziału w rynku, wielkości produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, rentowności, stanów zapasów na koniec okresu sprawozdawczego i przepływów środków pieniężnych. Ponadto, jak wyjaśniono powyżej w motywie 205, przemysł Unii odniósł poważne straty spowodowane presją cenową wynikającą z przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (238) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cła niższe od marginesów dumpingu będą wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (239) W niniejszej sprawie skarżący stwierdził istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Chin. W związku z tym w celu przeprowadzenia oceny dotyczącej odpowiedniego poziomu środków w pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja zbadała, czy margines dumpingu objętych próbą producentów eksportujących z Chin jest wyższy niż ich margines szkody (zob. motywy 247 i 248 poniżej).

6.1. Margines szkody

- (240) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.
- (241) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (242) Zysk producenta unijnego był bliski zera lub ujemny w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2022 r., kiedy to ceny na całym świecie znacznie wzrosły, co trwało zaledwie jeden rok. Biorąc pod uwagę rentowność w latach poprzedzających okres badany, Komisja ustaliła zysk docelowy w celu określenia niewyrządzającej szkody ceny na poziomie 6 %, zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Ponadto producent unijny nie sformułował uzasadnionego twierdzenia na temat utraconych inwestycji lub kosztów działalności badawczo-rozwojowej i innowacji. W świetle tych faktów Komisja zdecydowała się zastosować minimalny zysk docelowy w wysokości 6 %, który dodano do rzeczywistych kosztów produkcji przemysłu Unii w celu ustalenia niewyrządzającej szkody ceny.
- (243) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. Na podstawie dostępnych dowodów Komisja ustaliła dodatkowe koszty w wysokości 20–100 EUR/t, które dodano do niewyrządzającej szkody ceny.
- (244) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii, wynoszącą [1 200–1 500] na jednostkę miary, poprzez dodanie wyżej wspomnianej docelowej marży zysku (zob. motyw 242) do kosztów produkcji ponoszonych przez jedyne go producenta unijnego w okresie objętym dochodzeniem, a następnie uwzględnienie dostosowań przewidzianych w art. 7 ust. 2d (zob. motyw 243) z rozróżnieniem na rodzaje produktu.
- (245) Komisja ustaliła następnie margines szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w Chinach i jedyne go współpracującego producenta eksportującego w Indiach, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producenta unijnego na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (246) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” oraz dla „całego pozostałego przywozu” pochodzącego z odpowiedniego państwa, którego dotyczy postępowanie, obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)
Chińska Republika Ludowa	Guizhou Redstar Developing Co.,Ltd.	83,9	133,5
	Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd	72,6	130,8
Indie	Vishnu Barium Private Limited	4,6	114,7

6.2. **Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w odniesieniu do Chin**

(247) Jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, skarżący przedstawił Komisji wystarczające dowody na występowanie zakłóceń handlu surowcami w Chinach w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia zbadano zarzut dotyczący zakłóceń w celu sprawdzenia, czy – w stosownych przypadkach – do usunięcia szkody wystarczyło niższe od marginesu dumpingu.

(248) Ponieważ jednak marginesy odpowiednie do usunięcia szkody są wyższe niż marginesy dumpingu, Komisja uznała, że na tym etapie zajęcie się tym aspektem nie było konieczne.

6.3. **Wnioski dotyczące poziomu środków**

(249) W wyniku powyższej oceny wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Chińska Republika Ludowa	Guizhou Redstar Developing Co.,Ltd.	83,9 %
Chińska Republika Ludowa	Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd	72,6 %
Indie	Vishnu Barium Private Limited	4,6 %
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	78,2 %
Chińska Republika Ludowa	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	83,9 %
Indie	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	4,6 %

7. INTERES UNII

(250) Po podjęciu decyzji o zastosowaniu art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadła, czy może jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę, zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów oraz użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (251) Jak wyjaśniono w motywie 8, przemysł Unii składa się z jednego producenta wytwarzającego produkt objęty dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem.
- (252) Unijny przemysł węglańu baru ma zasadnicze znaczenie dla bazy przemysłowej Unii. Węglan baru jest kluczowym składnikiem do produkcji wielu różnych rodzajów specjalistycznego szkła, takich jak szkło farmaceutyczne, optyczne, refleksyjne, borokrzemianowe i kryształowe. Ponadto jest on podstawowym składnikiem glazur i fryt w przemyśle ceramicznym, a także podstawowym składnikiem do produkcji cegieł glinianych. Węglan baru jest też kluczowym surowcem do produkcji niskoenergetycznych magnesów trwałych.
- (253) Ogólnie wprowadzenie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do zwiększenia wielkości sprzedaży producenta unijnego, a także do umożliwienia mu wyznaczania cen pozwalających na pełne pokrycie kosztów produkcji i osiągnięcie zdrowego zysku. Zatem środki przyczyniłyby się do lepszego wykorzystania mocy produkcyjnych oraz wzrostu marż operacyjnych i zysku. Poprawa wyników doprowadziłaby z kolei do utrzymania poziomu inwestycji i zatrudnienia oraz upowszechniania dalszych innowacji.
- (254) Bez wprowadzenia środków przyszłość produkcji węglańu baru w Unii byłaby zagrożona. Zmniejszające się wskaźniki wykorzystania mocy produkcyjnych doprowadziłyby do destabilizująco wysokich kosztów stałych i ograniczenia inwestycji, co skutkowałoby potencjalną utratą miejsc pracy, a to z kolei jeszcze bardziej zmniejszyłoby zdolność producenta unijnego do konkutowania z przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (255) Ostatecznie, jeżeli nie zostałyby nałożone środki, UE może z dużym prawdopodobieństwem stanąć w obliczu zaprzestania produkcji tego ważnego materiału. Doprowadziłoby to do uzależnienia unijnego przemysłu przetwórczego niższego szczebla od przywozu węglańu baru i do bardzo ograniczonych źródeł dostaw.
- (256) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie ceł antydumpingowych leży w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (257) Przedsiębiorstwa Kimpe i L'Aprochimide, które są importerami niepowiązanymi, współpracowały w przedmiotowym dochodzeniu i udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Zgłosił się również inny importer niepowiązany, Europea de materias primas. Nie udzielił on jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w dodatkowym terminie wyznaczonym przez Komisję.
- (258) Wprowadzenie środków wpłynęłoby na cenę zakupu węglańu baru dla importerów. Importerzy, którzy nie są w stanie wynegocjować umowy z klauzulą o dostosowaniu w wypadku nałożenia środków antydumpingowych, mogą ponieść tymczasową stratę w odniesieniu do tych transakcji sprzedaży, które zostały już wynegocjowane po cenie nieuwzględniającej ceł antydumpingowych. Biorąc jednak pod uwagę ograniczony udział węglańu baru w działalności współpracujących importerów oraz ich zdrową rentowność, Komisja uważa, że środki miałyby na nich niewielki wpływ.
- (259) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie ceł antydumpingowych nie byłoby sprzeczne z interesem importerów.

7.3. Interes użytkowników

- (260) W dochodzeniu uczestniczyli czterej użytkownicy oraz jedno stowarzyszenie użytkowników i wszyscy sprzeciwili się nałożeniu ceł. Przedsiębiorstwa Kimpe SAS („Kimpe”), Esmalglass S.A („Esmalglass”), Younexa S.A („Younexa”) i Fritta S.A. („Fritta”) udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Hiszpańskie krajowe stowarzyszenie producentów fryt, glazur i barwników ceramicznych (Asociation Nacional de Fabricantes de Firtas, Esmaltes y Colores cerámicos – „ANFECC”) przedstawiło uwagi dotyczące interesu Unii.
- (261) Jeden z użytkowników, przedsiębiorstwo Kimpe, produkuje ciekły bar. Trzej pozostali użytkownicy są ze sobą powiązani i produkują fryty i glazury do płytek ceramicznych.

7.3.1. Producenty ciekłego baru

- (262) Oprócz działalności jako importer Kimpe przetwarza też węglan baru na potrzeby produkcji ciekłego baru lub zawiesiny (mieszaniny składającej się w 70 % z węglanu baru w postaci proszku, wody i pewnych dodatków) wykorzystywanej do produkcji glinianych cegieł i płytek. W odniesieniu do tej działalności Kimpe jest w obecnym dochodzeniu użytkownikiem.
- (263) Kimpe sprzeciwiło się wprowadzeniu środków i stwierdziło, że nałożenie cel byłoby sprzeczne z interesem Unii, ponieważ miałyby one negatywny wpływ na działalność tego przedsiębiorstwa i jego klientów, którzy kupują ciekły bar, tj. producentów glinianych cegieł i płytek.
- (264) Kimpe argumentowało również, że klasy węglanu baru produkowanego przez przemysł Unii z jednej strony i węglanu baru przywożonego z Chin i Indii z drugiej strony technicznie nie są do siebie podobne. Według Kimpe znaczna część rynku cegieł i dachówek od 20 lat używa węglanu baru wyłącznie w postaci ciekłej, co jest w tym segmencie standardową technologią, i nie przestawiłaby się na sproszkowany węglan baru. Według Kimpe przemysł Unii oferuje węglan baru jedynie w postaci proszku i granulatu, a zatem ciekły węglan baru i węglan baru produkowany przez przemysł Unii nie konkurują ze sobą bezpośrednio.
- (265) Po pierwsze, Komisja zauważa, że ciekły węglan baru nie kwalifikuje się jako produkt objęty postępowaniem, a zatem nie jest objęty obecnym dochodzeniem. W istocie ciekły węglan baru jest produktem rynku niższego szczebla w stosunku do sproszkowanego węglanu baru.
- (266) Jeżeli chodzi o wpływ cel na użytkowników produkujących ciekły węglan baru, z odpowiedzi Kimpe na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że węglan baru stanowił 80–100 % kosztów produkcji tego przedsiębiorstwa. Środki wobec przywozu węglanu baru z Chin i Indii miałyby zatem znaczący wpływ na tego użytkownika. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że do produkcji cegieł wykorzystuje się niewielką ilość węglanu baru, wzrost cen spowodowany nałożeniem cel prawdopodobnie nie wpłynąłby na popyt na węglan baru w sektorze cegieł, a tym samym nie wpłynąłby znacząco na wielkość sprzedaży Kimpe. Dochodzenie wykazało również, że Kimpe w okresie objętym dochodzeniem i w roku poprzedzającym osiągało zdrowy zysk.
- (267) Kimpe stwierdziło, że Kandelium produkuje węglan baru w postaci granulatu w drodze procesu kalcynacji, który był droższy niż metoda prasowania stosowana w Chinach. Kimpe utrzymywało, że bar granulowany, niezależnie od tego, czy jest prasowany czy kalcynowany, ma takie same właściwości chemiczne, ale proces kalcynacji zwiększa koszty produkcji. Kimpe stwierdziło również, że poziom twardości kalcynowanego węglanu baru sprzyja jego pękaniu podczas transportu lub powstawaniu pyłu podczas jego przesypywania, przez co jest on nieodpowiedni dla producentów płynnego baru.
- (268) Jak stwierdzono w motywie 23, węglan baru przywożony z Chin i Indii oraz węglan baru produkowany w Unii mają takie same właściwości. Bar kalcynowany może nie być pierwszym wyborem części użytkowników ze względu na wyższą cenę i właściwości fizyczne, jednak szczególnie nadaje się do produkcji pewnych wyrobów ze szkła i kryształu.
- (269) W świetle ustaleń dochodzenia podsumowanych w motywie 266 Komisja stwierdziła, że nałożenie cel nie miałoby znaczącego negatywnego wpływu na współpracującego użytkownika ciekłego baru.

7.3.2. Producenty fryt i glazur do płytek ceramicznych

- (270) Przedsiębiorstwa Esmalglass, Younexa i Fritta są hiszpańskimi producentami fryt i glazur do płytek ceramicznych. Sprzeciwiły się wprowadzeniu środków.
- (271) Dochodzenie potwierdziło, że węglan baru odpowiadał za mniej niż 10 % kosztów produkcji współpracujących użytkowników w przemyśle fryt i glazur. W odniesieniu do produktów wykorzystujących węglan baru użytkownicy ci mieli zdrową rentowność na poziomie ponad 15 %.
- (272) Na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi tych użytkowników na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja oszacowała, że całkowity wpływ cel na ich koszty produkcji byłby względnie ograniczony, nawet gdyby nie byli oni w stanie przenieść wzrostu cen na swoich klientów.

- (273) Stowarzyszenie ANFFECC stwierdziło, że w przypadku pewnych produktów węglan baru odpowiada za do 40 % kosztów produkcji, ale nie przedstawiło dowodów na poparcie tego twierdzenia.
- (274) ANFFECC stwierdziło również, że w wypadku wprowadzenia środków europejscy producenci fryt i glazur, ze względu na ich niskie marże zysku, byłiby zmuszeni do przeniesienia się do krajów, w których nie obowiązują środki antydumpingowe dotyczące węglanu baru. Twierdzenia tego nie poparto dowodami i Komisja nie mogła go zweryfikować.
- (275) ANFFECC argumentowało również, że przedsiębiorstwo Kandelium od kilku lat nie było obecne na hiszpańskim rynku oraz że producenci fryt i glazur w Hiszpanii całkowicie polegali na przywozie. ANFFECC stwierdziło, że wyższe ceny Kandelium w porównaniu z cenami międzynarodowymi były związane z lepszym poziomem obsługi, który jednak nie był potrzebny większości użytkowników w Hiszpanii.
- (276) Ponadto ANFFECC stwierdziło, że potencjalne środki antydumpingowe jeszcze bardziej wzmocniłyby pozycję monopolistyczną Kandelium w Unii.
- (277) ANFFECC argumentowało również, że przetrwanie Kandelium nie zależy wyłącznie od produkcji węglanu baru, ponieważ ten producent unijny wytwarza również węglan strontu.
- (278) Wszyscy użytkownicy i ANFFECC stwierdzili, że producent unijny ma ograniczone moce produkcyjne w zakresie węglanu baru, ponieważ posiada tylko jedną linię produkcyjną wytwarzającą dwa produkty: węglan baru i węglan strontu.
- (279) Kandelium zakwestionowało argumenty przedstawione w motywach 275–278. Kandelium oznajmiło, że – zarówno pod względem zdolności technicznych, jak i z perspektywy regulacyjnej – ma wystarczające moce produkcyjne, aby zaspokoić popyt w UE, oraz że utrzymuje regularne kontakty z klientami w Hiszpanii. Kandelium dodało, że podczas pandemii COVID-19 i światowego kryzysu dotyczącego łańcuchów dostaw w 2021 i 2022 r. było w stanie pokryć niedobory dostaw z Chin i Indii w odpowiednim czasie. W tym względzie Komisja ustaliła, że konsumpcja w Unii była niższa od mocy produkcyjnych przemysłu Unii w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, miał w okresie objętym dochodzeniem znaczny udział w rynku wynoszący [65–80 %] i po wprowadzeniu środków antydumpingowych przywóz ten może nadal być wprowadzany na rynek unijny, na uczciwych warunkach. W związku z tym Komisja stwierdziła, że nie istnieje ryzyko niedoboru dostaw.
- (280) Ponadto, gdyby przemysł Unii zaprzestał produkcji węglanu baru z powodu presji cenowej wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin i Indii, rynek unijny byłby całkowicie uzależniony od przywozu. Obecnie użytkownicy mogą korzystać z trzech głównych źródeł dostaw węglanu baru (UE, Chiny i Indie), natomiast w obliczu braku środków mogliby być zależni wyłącznie od Chin i Indii. Doprowadziłoby to do ograniczenia konkurencji, mniejszego zróżnicowania źródeł dostaw i wiązałoby się z poważnym ryzykiem w przypadku zakłóceń w handlu, co obserwowano na przykład podczas pandemii COVID-19.
- (281) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie cel antydumpingowych nie byłoby sprzeczne z interesem użytkowników.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (282) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu węglanu baru pochodzącego z Chin i Indii nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (283) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

- (284) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed oceniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Chińska Republika Ludowa	Guizhou Redstar Developing Co.,Ltd.	83,9 %
Chińska Republika Ludowa	Hubei Jingshan Chutian Barium Salt Corp. Ltd	72,6 %
Indie	Vishnu Barium Private Limited	4,6 %
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	78,2 %
Chińska Republika Ludowa	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	83,9 %
Indie	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	4,6 %

- (285) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

- (286) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Indywidualne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia. Do chwili przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”.

- (287) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki celnej zgodnie z prawem celnym.

- (288) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, [w zależności od przypadku można, ale nie jest to wskazane, wprowadzić wartość procentową], tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

9. REJESTRACJA

- (289) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem obowiązkiem rejestracji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (290) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaniechać lub zaprzestać rejestracji przywozu.
- (291) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji / nie można podjąć decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (292) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących prawidłowości obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (293) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących dokładności obliczeń.

11. PRZEPISY KOŃCOWE

- (294) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (295) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz węgla baru o zawartości strontu większej niż 0,07 % masy i zawartości siarki większej niż 0,0015 % masy, w postaci proszku, granulatu prasowanego lub granulatu kalcynowanego, obecnie objętego kodem CN ex 2836 60 00 (kod TARIC 2836 60 00 10), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Indii.
- Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed oceniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Guizhou Redstar Developing CO., LTD.	83,9 %	89SE
Chińska Republika Ludowa	Hubei Jingshan Chutian Barium Salts Co., Ltd.	72,6 %	89SF
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	78,2 %	Zob. załącznik
Chińska Republika Ludowa	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	83,9 %	8999

Państwo pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Vishnu Barium Private Limited	4,6 %	89SH
Indie	Cały pozostały przywóz pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie	4,6 %	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość wyrażona w stosowanych przez nas jednostkach) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w państwie, którego dotyczy postępowanie. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją występują z takim wnioskiem w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu mogą to uczynić w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron może rozpatrzyć wnioski złożone poza tym terminem i, w stosownych przypadkach, może podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/482.

2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w Unii Europejskiej nie więcej niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 sierpnia 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej nieobjęci próbą:

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Guizhou Hongtai Barium Industry Co., Ltd	89SG